

Jozue

¹ Stalo se pak po smrti Mojžíše, služebníka Hospodina, že mluvil Hospodin k Jozue, synu Nun, služebníku Mojžíšovu, øka: ² Mojžíš, služebník můj, umøel; protož nyní vstaò, pøejdi Jordán tento, ty i všecken lid tento, a jdi do zemi, kterouž já dávám synùm Izraelským. ³ Každé místo, po kterémž šlapati budete nohama svýma, dal jsem vám, jakož jsem mluvil k Mojžíšovi. ⁴ Od poušti a Libánu toho až k øece veliké, øece Eufrates, všechna zemi Hetejská až do moøe velikého na západ slunce bude pomezí vaše. ⁵ Neostojí žádný pøed tebou po všechny dny života tvého; jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou; nenechám tebe samého, aniž ti opustím. ⁶ Posilniž se a zmužile se mïj, nebo ty uvedeš v didictví lidu tomuto zemi, kterouž jsem s pøísahou zaslíbil otcùm jejich, že ji dám jim. ⁷ Toliko posilò se a udatni sobì poènej, abys ostøíhal a èinil všechno podlé zákona, kterýž pøikázal tobì Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od niho na pravo ani na levo, abys byl opatrný ve všem, k èemuž se obrátíš. ⁸ Neodejde^t kniha zákona tohoto od úst tvých, ale pøemyšlovati budeš o nìm dnem i nocí, abys ostøíhal a èinil všechno podlé toho, což psáno jest v nìm; nebo tehdáž š^tastný budeš na cestách svých, a tehdáž opatrný budeš. ⁹ Zdaliž jsem nepøikázal tobì, øka: Posilni se a zmužile se mïj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bùh tvůj, kamž se koli obrátíš. ¹⁰ Tedy pøikázal Jozue správcùm lidu, øka: ¹¹ Projdìte skrze tábor a pøikažte lidu, økouce: Nachystejte sobì potravu, nebo po tøech dnech pùjdete pøes Jordán tento, abyste vejduce, opanovali zemi, kterouž Hospodin Bùh váš dává vám k didiènému

vládaøství. ¹² Rubenovu pak pokolení a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova mluvil Jozue, øka: ¹³ Pomníte na to, co vám pøikázal Mojžíš služebník Hospodinùv, když øekl: Hospodin Bùh váš zpùsobil vám odpoèinutí, že vám dal zemi tuto. ¹⁴ Ženy vaše, dítky vaše i dobytek váš nechť zùstanou v zemi, kterouž dal vám Mojžíš s této strany Jordánu, vy pak jdìte vojensky zpoøádaní pøed bratøími svými, kteøíkoli jste muži silní, a pomáhejte jim, ¹⁵ Dokudž nedá odpoèinutí Hospodin bratøím vašim jako i vám, a neobdrží dìdièní také i oni zemi, kterouž Hospodin Bùh váš dává jim. Potom navrátíte se do zemi dìdictví svého, kterouž dal vám Mojžíš, služebník Hospodinùv, s této strany Jordánu, k východu slunce, a dìdièní vlásti jí budete. ¹⁶ I odpovídili k Jozue, økouce: Všecko, což jsi nám rozkázal, uèiníme, a kamžkoli pošleš nás, pùjdeme. ¹⁷ Rovní jakž jsme poslouchali Mojžíše, tak poslouchati budeme tebe; jediné nechť jest Hospodin Bùh tvùj s tebou, jako byl s Mojžíšem. ¹⁸ Kdo by koli odporný byl rozkázání tvému, a neposlouchal by øeèi tvých ve všech vícech, kteréž bys pøikázal jemu, umøe; toliko posilò se a zmužile se mìj.

2

¹ Poslal pak byl Jozue, syn Nun, z Setim dva muže špehéøe tajní, øka: Jdìte, shlédnìte zemi, zvlášť Jericho. I šli a vešli do domu ženy nevístky, jejíž jméno bylo Raab, a odpoèinuli tu. ² Ale jakž oznámeno bylo králi Jericha a povídáno: Aj, muži pøišli sem této noci z synù Izraelských, aby shlédli zemi, ³ Tedy poslal král Jericha k Raab, øka: Vyveš muže, kteøíž pøišli k tobì, a vešli do domu tvého, nebo k vyšpehování vši zemi pøišli. ⁴ (Pojavši pak žena ty dva muže, skryla je.) Kteráž odpovídila: Pravda jest, pøišliť jsou ke mnì muži, ale nevidìla jsem, odkud jsou.

⁵ A když bránu zavírali měli v soumrak, vyšli muži ti, a nevím, kam jsou šli; hoďte je rychle, nebo dostihnete jich. ⁶ Ale ona rozkázala jim vstoupiti na stěchu, a skryla je v pazdeři líněm, kteréž byla skladla na stěše. ⁷ Muži pak vyslaní honili je cestou Jordánskou až k brodům; a zavěra jest brána, jakž vyšli ti, kteříž je honili. ⁸ Prvé pak, než usnuli špehéři, vstoupila k nim ona na stěchu, ⁹ A řekla mužům tím: Vím, že Hospodin dal vám zemi tuto, nebo připadl na nás strach váš, tak že oslábli všickni obyvatelé zemi před tváři vaší. ¹⁰ Slyšeli jsme zajisté, jak vysušil Hospodin vody moře Rudého před tváří vaší, když jste vyšli z Egypta, a co jste učinili dvěma králům Amorejským, kteříž byli za Jordánem, Seonovi a Ogovi, kteréž jste zahladili jako proklaté. ¹¹ Což když jsme uslyšeli, osláblo srdce naše, aniž zůstává více v kom duše před tváří vaší, nebo Hospodin Bůh váš jest Bůh na nebi svrchu, i na zemi dole. ¹² Nyní tedy, prosím, přisáhněte mi skrze Hospodina, poněvadž jsem učinila vám milosrdenství, že i vy učiníte s domem otce mého milosrdenství, a dáte mi znamení jisté, ¹³ Že budete živiti otce mého i matku mou, bratři mé i sestry mé a všecko, cožkoli jejich jest, a vysvobodíte duše naše od smrti. ¹⁴ I řekli jí muži ti: Duše naše za vás nechť jsou na smrt; jestliže však neproneseš oči naší této, tak se jisti stane, že když nám dá Hospodin zemi tuto, tehdy učiníme s tebou milosrdenství a pravdu. ¹⁵ Protož spustila je oknem po provazu; nebo dům její byl při zdi městské, a na zdi ona bydlila. ¹⁶ I řekla jim: Jděte k této hoře, aby se nepotkali s vámi, kteříž vás honí, a křejte se tam za tři dni, až se oni zase navrátí, a potom půjdete cestou svou. ¹⁷ Tedy řekli muži k ní: Prosti budeme od této přísahy tvé, kterouž jsi zavázala nás, ¹⁸ Jestliže, když vejdemo do zemi, neuvážeš provázku tohoto z nití hedbávi červeného dvakrát barveného v tomto okně, jímž

jsi nás spustila, také otce svého a matky své, i bratři svých, a všeho domu otce svého neshromáždíš-li k sobě do domu. ¹⁹ Také kdo by vyšel ven ze dveří domu tvého, krev jeho bude na hlavu jeho, ale my budeme bez viny; a každého toho, kdož bude s tebou v domě, jestliže by se kdo rukou dotekl, krev jeho na hlavy naše připadni. ²⁰ Jestliže pak proneseš tuto řeč naši, budeme prosti od přisáhy tvé, kterouž jsi nás zavázala. ²¹ Odpověděla ona: Nechť jest tak, jakž jste řekli. I propustila je a odešli; i uvázala provázek z hedbáví červeného dvakrát barveného v tom okně. ²² Odšedše pak, přišli na horu, a pobyli tam za tři dni, dokudž se nenavrátili, kteříž je honili; nebo jich hledali ti, kteříž je honili po všech cestách, ale nic nenalezli. ²³ Ti pak dva muži šedše s hory, navrátili se a přeplavili se přes Jordán; i přišli k Jozue, synu Nun, a vypravovali jemu všechno, co se s nimi dalo. ²⁴ A řekli k Jozue: Dalť jest Hospodin v ruce naše všechnu zemi, nebo se zděsili všickni obyvatelé země tvé naší.

3

¹ Vstal pak Jozue velmi ráno, a hnuvše se z Setim, přišli až k Jordánu, on i všickni synové Izraelští, a přenocovali tu, první nežli šli přes něj. ² I stalo se, že třetího dne správcové šli prostředkem stanů, ³ A ukazovali lidu, okouce: Když užijete truhlu smlouvy Hospodina Boha svého a kníží Levítské, ani ji nesou, vy také hnete se s místa svého a půjdete za ní, ⁴ (A však místo mezi vámi a mezi ní bude okolo dvou tisíc loket míry obecné, nepřibližujte se k ní), abyste viděli cestu, kterouž byste jíti měli; nebo nešli jste tou cestou první. ⁵ Řekl pak byl Jozue lidu: Posvěťte se, zítra zajisté uvidí Hospodin divné věci mezi vámi. ⁶ Potom řekl Jozue knížím těmi slovy: Vezměte truhlu smlouvy, a

jdíte pøed lidem. I vzali truhlu smlouvy a brali se pøed lidem. ⁷ Nebo øekl byl Hospodin k Jozue: V tento den zaènu tebe zvelebovati pøed oèima všeho Izraele, aby poznali, že jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou. ⁸ Protož ty pøikaž knížím, kteøíž nosí truhlu smlouvy, a rci: Když vejdete na kraj vody Jordánské, zastavte se v Jordáni. ⁹ Øekl také Jozue synùm Izraelským: Pøistupte sem, a slyšte slova Hospodina Boha vašeho. ¹⁰ I øekl Jozue: Po tomto poznáte, že Bùh silný živý jest u prostøed vás, a že koneènì vyžene od tváøi vaší Kananejského, Hetejského, Hevejského, Ferezejského, Gergezejského, Amorejského a Jebuzejského: ¹¹ Aj, truhla smlouvy Panovníka vší zemì pùjde pøed vámi pøes Jordán. ¹² Protož nyní vezmìte sobì dvanácte mužù z pokolení Izraelských, po jednom muži z každého pokolení. ¹³ I bude, že hned jakž se zastaví kníží, nesoucí truhlu Hospodina Panovníka vší zemì, u vodì Jordánské, vody Jordánu rozdílil se, a vody tekoucí s vrchu zùstanou v jedné hromadì. ¹⁴ Stalo se tedy, když se bral lid z stanù svých, aby šli pøes Jordán, a kníží, kteøíž nesli truhlu smlouvy, pøed nimi, ¹⁵ A když ti, kteøíž nesli truhlu, pøišli až k Jordánu, a kníží, nesoucí truhlu, omoèili nohy v kraji vod: (Jordán pak rozvodouje se a vystupuje ze všech bøehù svých v každý èas žni), ¹⁶ Že se zastavily vody, kteréž s hùry pøicházely, a shrnuly se v hromadu jednu velmi daleko od Adam mìsta, kteréž leží k stranì Sartan, kteréž pak odcházely k moøi dolù, k moøi slanému sešly a sbìhly, a lid pøešel naproti Jerichu. ¹⁷ Stáli pak kníží, kteøíž nesli truhlu smlouvy Hospodinovy na suše u prostøed Jordánu, nehýbajíce se, (a všecken Izrael šel po suše), až se lid všecken pøepravil pøes Jordán.

4

¹ I stalo se, když již všecken národ pøešel Jordán, (nebo

byl øekl Hospodin k Jozue, øka: ² Vezmìte sobì z lidu dvanácte mužù, po jednom muži z každého pokolení, ³ A pøikažte jim, økouce: Vezmìte sobì odsud z prostøed Jordánu, s místa, na nimž stály nohy knížské nepohnutì, dvanácte kamenù, a vyneste je s sebou, a sklaìte v ležení, v kterémž pøes tuto noc pozùstanete), ⁴ Že povolav Jozue dvanácti mužù, kteréž k tomu zøídil z synù Izraelských, po jednom muži z každého pokolení, ⁵ I øekl jim Jozue: Jdìte pøed truhlou Hospodina Boha svého do prostøed Jordánu a vezmìte sobì každý kámen jeden na rameno své, vedlé poètu pokolení synù Izraelských, ⁶ Aby to bylo na znamení mezi vámi. Když by potom tázali se synové otcù svých, økouce: K èemu jsou vám ti kamenové? ⁷ Odpovíte jim, že se rozdìlily vody Jordánské pøed truhlou smlouvy Hospodinovy, (když, pravím, šla pøes Jordán, rozdìlily se vody Jordánské), i zùstávají kamenové tito na památku synùm Izraelským až na vky. ⁸ I uèinili synové Izraelští tak, jakž pøikázal Jozue, a vzali dvanácte kamenù z prostøedku Jordánu, jakož mluvil Hospodin k Jozue, vedlé poètu pokolení synù Izraelských, a pøinesli je s sebou na první stanovišti, a tu je složili. ⁹ Jozue také vyzdvihl dvanácte kamenù u prostøed Jordánu na místì, kdež stály nohy knížì nesoucích truhlu smlouvy, a byli tam až do tohoto dne. ¹⁰ Knížì pak, jenž nesli truhlu, stáli u prostøed Jordánu, dokudž se nevyplnilo všeliké slovo, kteréž pøikázal Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podlé všeho, jakž byl pøikázal Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a pøešli. ¹¹ Když pak již pøešel všecken lid, pøešla také truhla Hospodinova i knížì, an lid na to hledí. ¹² Pøešli i synové Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpoøádaní pøed syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. ¹³ Okolo ètyøidcìti tisícù odìných bojovníkù šlo pøed Hospodinem k boji na roviny

Jericha. ¹⁴ V ten den zvelebil Hospodin Jozue pøed oèima všeho Izraele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecy dny života jeho. ¹⁵ Mluvil pak Hospodin k Jozue, øka: ¹⁶ Pøikaž knížím, kteøíž nesou truhlu svìdectví, a^t vystoupí z Jordánu. ¹⁷ I pøikázal Jozue knížím, øka: Vystupte z Jordánu. ¹⁸ Když pak vystupovali kníží, jenž nesli truhlu smlouvy Hospodinovy, z prostøed Jordánu, jakž jen vytrhli kníží nohy na sucho, navrátily se vody Jordánské k místu svému, a tekly pøedce jako i prvé ve všech bøezích svých. ¹⁹ Vyšed pak lid z Jordánu desátého dne mìsíce prvního, položili se v Galgala k stranì východní Jericha; ²⁰ A dvanácte kamenù tìch, kteréž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgala. ²¹ A mluvil k synùm Izraelským takto: Když by se otázali potom synové vaši otcù svých, økouce: Co ti kamenové znamenají? ²² Oznamíte synùm svým a díte: Po suše pøešel Izrael Jordán tento. ²³ Nebo vysušil Hospodin Bùh váš vody Jordánské pøed tváøí vaší, až jste pøešli, jakož uèinil Hospodin Bùh váš moøi Rudému, kteréž vysušil pøed tváøí naší, až jsme pøešli, ²⁴ Aby poznali všickni národové zemì ruku Hospodinovu, že silná jest, a abyste se báli Hospodina Boha vašeho po všecy dny.

5

¹ Stalo se pak, když uslyšeli všickni králové Amorejští, kteøíž bydlili za Jordánem k západu, a všickni králové Kananejští, kteøíž bydlili pøi moøi, že vysušil Hospodin vody Jordánské pøed syny Izraelskými, dokudž ho nepøešli: zemdlelo srdce jejich, aniž zùstalo více v nich duše pøed tváøí synù Izraelských. ² Toho èasu øekl Hospodin k Jozue: Udìlej sobì nože ostré, a obøež opìt syny Izraelské po druhé. ³ I udìlal sobì Jozue nože ostré, a obøezal syny Izraelské na pahrbku Aralot. ⁴ Tato pak

jest pøèina, pro kterouž je obøezal Jozue, že všecken lid, kterýž byl vyšel z Egypta, pohlaví mužského, všickni muži bojovní zemøeli byli na poušti na cestì po vyjití z Egypta. ⁵ Nebo obøezán byl všecken lid, kterýž byl vyšel, ale žádného z toho lidu, kterýž se zrodil na poušti, na cestì po vyjití z Egypta, neobøezali. ⁶ (Nebo ètyøidceti let chodili synové Izraelští po poušti, dokudž nezahynul všecken národ mužù bojovních, kteøíž byli vyšli z Egypta, ješto neposlouchali hlasu Hospodinova, jimžto zapøisáhl Hospodin, že neukáže jim zemì, kterouž s pøísahou zaslíbil dáti otcùm jejich, že ji nám dá, zemì oplývající mlékem a strdí.) ⁷ Ale syny jejich, kteréž postavil na místo jejich, ty obøezal Jozue, že byli neobøezaní; nebo žádný jich neobøezoval na cestì. ⁸ Když pak byl všecken lid obøezán, zùstali na místì svém v ležení, dokudž se nezhojili. ⁹ I øekl Hospodin k Jozue: Dnes jsem odjal pohaninì Egyptské od vás. A nazval jméno místa toho Galgal až do tohoto dne. ¹⁰ Když pak ležení mìli synové Izraelští v Galgala, slavili velikunoc ètrnáctého dne toho mìsíce u veèer, na rovinách Jericha. ¹¹ I jedli z úrod té zemì na zejtoì po velikonoci chleby nekvašené, a pražmu téhož dne. ¹² I pøestala manna na zejtoì, když jedli z obilé té zemì, a již více nemìli synové Izraelští manny, ale jedli z úrod zemì Kananejské toho roku. ¹³ Stalo se pak, když byl Jozue na poli Jericha, že pozdvihl oèi svých a vidìl, an muž stojí naproti nìmu, maje v ruce meè dobytý. I šel Jozue k nìmu, a øekl jemu: Jsi-li náš, èli nepøátel našich? ¹⁴ I odpovìdìl: Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem pøišel. I padl Jozue tváøí svou na zem, a pokloniv se, øekl jemu: Co pán mùj chce mluviti služebníkù svému? ¹⁵ Tedy odpovìdìl kníže vojska Hospodinova k Jozue: Szuj obuv svou s noh svých, nebo místo, na nìmž stojíš, svaté jest. I uèinil tak Jozue.

6

¹ Jericho pak velmi pilně zavěno bylo pro strach synů Izraelských, a žádný nevycházel ven, ani tam nevcházel. ² I řekl Hospodin k Jozue: Aj, dal jsem v ruku tvou Jericho, a krále jeho s silnými muži jeho. ³ Protož obcházeti budete místo všickni muži bojovní, okolo místa chodíce, jednou za den; tak učiníš po šest dní. ⁴ Kniží pak sedm a⁺ nesou sedm trub z rohů beraních před truhlou; dne pak sedmého obejdete místo sedmkrát, a kníží troubiti budou v trouby. ⁵ A když zdlouha troubiti budou na roh beraní, jakž nejprvé uslyšíte hlas trouby, zkoikne všecken lid koikem velikým, i obooí se zeď místská na místě svém, a vejde lid do místa, jeden každý proti místu, kdež stál. ⁶ Tedy povolav Jozue, syn Nun, kníží, řekl jim: Vezmíte truhlu smlouvy, a sedm kníží a⁺ vezmou sedm trub beraních před truhlou Hospodinovou. ⁷ Řekl také lidu: Jděte a obejděte místo, a zbrojní a⁺ jdou před truhlou Hospodinovou. ⁸ A když to oznámil Jozue lidu, sedm kníží, nesouce sedm trub beraních, šli před truhlou Hospodinovou, a troubili v trouby; truhla také smlouvy Hospodinovy brala se za nimi. ⁹ Zbrojní pak šli před knížími, kteříž troubili na trouby, a ostatní šli za truhlou, jdouce a v trouby troubíce. ¹⁰ (Lidu pak byl pokázal Jozue, oka: Nebudete koieti, ani slyšán bude hlas váš, ani vyjde slovo z úst vašich až do dne toho, v němž očeknu vám: Koiete, i budete koieti.) ¹¹ Tedy obešla truhla Hospodinova místo vůkol jednou, a navrátili se do stanů a zůstali v nich. ¹² Opět povstal Jozue ráno a kníží nesli truhlu Hospodinovu. ¹³ Sedm pak kníží, nesouce sedm trub beraních, předcházeli truhlu Hospodinovu, jdouce, a troubili v trouby; a zbrojní šli před nimi, a ostatní šli za truhlou Hospodinovou, když kníží šli, v trouby troubíce. ¹⁴ I obešli místo druhého dne opět, a navrátili

se do stanù. Tak èinili po šest dní. ¹⁵ V den pak sedmý vstali, jakž zasvitávalo, a obešli mìsto tímž zpùsobem sedmkrát; toliko toho dne obešli mìsto sedmkrát. ¹⁶ Stalo se pak, když po sedmé obcházeli, a kniží v trouby troubili, øekl Jozue lidu: Kòìetež již, dal^t jest Hospodin vám mìsto. ¹⁷ A budiž to mìsto proklaté, ono i všechny vìci, kteréž v nìm jsou, Hospodinu; toliko Raab nevístka a^t jest živa, ona i všickni, kteøíž by s ní byli v domì, nebo skryla posly, kteréž jsme byli poslali. ¹⁸ Avšak vystøhejte se od proklatého, abyste i vy nebyli uèinìni proklatí, berouce z proklatých vìcí, a uvedli byste stany Izraelské v prokletí, a zkormoutili byste je. ¹⁹ Všecko pak støbro a zlato, a nádoby mìdìné a železné, svaté bude Hospodinu; na poklad Hospodinu složeno bude. ²⁰ Tedy kòìel lid, když zatroubili v trouby. Nebo když slyšel lid hlas trub, kòìeli i oni kòìkem velikým, i oboøila se zed na místì svém. Tedy všel lid do místa, jeden každý proti místu, kdež stál. I vzali je. ²¹ A pohubili ostrostí meèe jako proklaté všecko, což bylo v místì, od muže až do ženy, od dítìte až do starce, a až do vola, dobytèete i osla. ²² Dvìma pak mužùm, kteøíž shlédli zemi, øekl Jozue: Vejdìte do domu ženy nevístky, a vyveìte ji odtud, i všechny vìci, kteréž má, jakož jste jí pòisáhli. ²³ I všedše mládenci špehéøi, vyvedli Raab a otce jejího, i matku její a bratøí její i všecko, což mìla, a všecku rodinu její vyvedli, a nechali jich vnì za stany Izraelskými. ²⁴ Mìsto pak spálili ohnìm, i všecko, což v nìm bylo, støbro však a zlato a nádoby mìdìné a železné složili na poklad v domì Hospodinovì. ²⁵ Raab také nevístku, a dùm otce jejího i všecko, což mìla, živé zùstavil Jozue; a bydlila v lidu Izraelském až do tohoto dne, nebo skryla posly, kteréž poslal Jozue k shlédnutí Jericha. ²⁶ Toho èasu vydal klatbu Jozue, øka: Zloèený buì pøed Hospodinem muž ten, kterýž by povstal, aby stavìl mìsto Jericho. V

prvorozeném svém založí je, a v nejmenším postaví brány jeho. ²⁷ Byl pak Hospodin s Jozue, a rozhlásila se pověst o něm po vší zemi.

7

¹ Zhøešili pak synové Izraelští pøestoupením pøi vícech prokletých; nebo Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Záre, z pokolení Juda, vzal něco z vící prokletých. Proèež rozpálila se prchlivost Hospodinova na syny Izraelské. ² Nebo když poslal Jozue muže některé od Jericha do Hai, kteréž bylo blízko Betaven, k východní stranì Bethel, a mluvil k nim, øka: Vstupte a shlédnìte zemi, vstoupili tedy muži ti, a shlédli Hai. ³ Kteøížto navrátivše se k Jozue, øekli jemu: Nech[†] nevstupuje všecken lid tento, okolo dvou tisíc mužù neb okolo tøí tisícù mužù nech[†] vstoupí, a dobudou[†] Hai; neobtížuj všeho lidu, vysílaje jej tam, nebo málo jest onìchno. ⁴ Tedy vytáhlo jich z lidu tam okolo tøí tisíc mužù, a utekli pøed muži mìsta Hai. ⁵ I zabili z nich obyvatelé Hai okolo tøidcìti a šesti mužù, a honili je od brány až k Sabarim, a porazili je, když s vrchu utíkali. I rozpustilo se srdce lidu, a bylo jako voda. ⁶ Tedy Jozue roztrhl roucho své, a padl tváøí svou na zem pøed truhlou Hospodinovou, a ležel až do veèera, ano i starší Izraelští, a sypali prach na hlavy své. ⁷ I øekl Jozue: Ach, Panovníèe Hospodine, proè jsi kdy pøevedl lid tento pøes Jordán, abys nás vydal v ruku Amorejského, tak aby nás zahubil? Ó kdybychom byli raději zùstali za Jordánem. ⁸ Ó Pane, což mám øíci, když již lid Izraelský utíká pøed nepøátely svými? ⁹ Nebo uslyšíce Kananejští a všickni obyvatelé zemì, obklíèí nás vùkol, a vyhladí jméno naše z zemì. I což to uèiníš jménu svému velikému? ¹⁰ I øekl Hospodin k Jozue: Vstaò. Proè jsi padl na tváø svou? ¹¹ Zhøešil Izrael, tak že smlouvu mou pøestoupili, kterouž jsem jim

pøikázal; nebo jsou i vzali z vící proklatých, k tomu i ukradli, také i sklamali, nad to i odložili mezi nádobí svá. ¹² Protož nebudou moci synové Izraelští ostáti pøed nepøátely svými, utíkati budou pøed nepøátely svými, nebo poškrvnili se vící proklatou. Nebudu^t více s vámi, leè vyhledíte prokletí to z prostøedku svého. ¹³ Vstaò, posvi^t lidu a rci: Posvi^tte se k zítøku; nebo takto praví Hospodin Bùh Izraelský: Víc proklatá jest u prostøed tebe, Izraeli, nebudeš moci ostáti pøed nepøátely svými, dokudž neodejmeš prokletí toho z prostøedku svého. ¹⁴ Protož pøistupovati budete ráno po pokoleních svých, a pokolení, kteréž ukáže Hospodin, pøistupovati bude po rodech, takž rod, kterýž ukáže Hospodin, pøistupovati bude po domích, a dùm, kterýž ukáže Hospodin, pøistupovati bude po osobách. ¹⁵ Kdož pak postižen bude vinný vící proklatou, ohnìm spálen bude, on i všecko, což jeho jest, proto že pøestoupil smlouvu Hospodinovu, a že uèinil nešlechtnost v Izraeli. ¹⁶ Vstav tedy Jozue ráno, kázal pøistupovati Izraelovi po pokoleních jejich. I postiženo jest pokolení Judovo. ¹⁷ Tedy když kázal pøistupovati èeledem Juda, postižena jest èeled Záre. Potom kázal pøistupovati èeledi Záre po osobách, a postižen jest Zabdi. ¹⁸ I kázal pøistupovati domu jeho po osobách, i postižen jest Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Záre z pokolení Judova. ¹⁹ I øekl Jozue Achanovi: Synu mùj, dej, prosím, chválu Hospodinu Bohu Izraelskému, a vyznej se jemu, a oznam mi aspod již, co jsi uèinil, netaj již toho pøede mnou. ²⁰ Tedy odpovídaje Achan k Jozue, øekl: Pravda^t jest, já jsem zhøešil proti Hospodinu Bohu Izraelskému, tak že to a toto jsem uèinil. ²¹ Vidìl jsem mezi loupeží pláš^t jeden Babylonský pikný, a dvì stì lotù støíbra, a prut zlatý jeden, padesáte lotù ztížì, èehož požádav, vzal jsem to, a aj, jsou ty vící skryté v zemi prostøed stanu mého, a

støibro pod tím. ²² Tedy poslal Jozue posly, kteøíž biželi do stanu, a aj, bylo to skryto v stanu jeho, a støibro pod tím. ²³ A vzavše to z stanu, pøinesli k Jozue a ke všecnìm synùm Izraelským, a položili ty věci pøed Hospodinem. ²⁴ Vzav tedy Jozue a všecken Izrael s ním Achana, syna Záre, a støibro i plášť, i prut zlatý, i syny jeho, i dcery jeho, voly a osly, dobytek i stan jeho i všecko, což mìl, vyvedli je do údolí Achor. ²⁵ Kdež øekl Jozue: Proè jsi zkormoutil nás? Zkormutiž tebe Hospodin v tento den. I uházal jej všecken lid kamením, a spálili je ohnìm, ukamenovavše je kamením. ²⁶ Potom nametali naò hromadu kamení velikou, kteráž trvá až do tohoto dne; a tak odvrácen jest Hospodin od hnìvu prchlivosti své. Protož nazváno jest jméno místa toho údolí Achor, až do dnešního dne.

8

¹ I øekl Hospodin k Jozue: Neboj se, ani se strachuj; pojmi s sebou všecken lid bojovný, a vstana, táhni k Hai. Aj, dal jsem v ruku tvou krále Hai a lid jeho, místo i zemi jeho. ² A uèiniš Hai a králi jeho, jako jsi uèinil Jerichu a králi jeho, loupež však a dobytky jeho rozbitujete mezi sebe. Zdìlejž sobì zálohy k místu po zadu. ³ Tedy vstal Jozue a všecken lid bojovný, aby táhli k Hai. I vybral Jozue tøidcet tisícù mužù velmi silných, a pøedeslal je v noci. ⁴ A pøikázal jim, øka: Šetøtež vy, kteøíž udìláte zálohy místu po zadní stranì místa, abyste nebyli pøíliš daleko od niho, ale buíte všickni pohotovi. ⁵ Já pak i všecken lid, kterýž se mnou jest, pøitáhneme k místu. A když oni nám vyjdou vstøíc, jako prvé, utíkati budeme pøed nimi. ⁶ Tedy honiti budou nás, až bychom poodvedli jich od místa, (nebo øeknou: Utíkají pøed námi, jako prvé), utíkající pøed nimi. ⁷ Vy mezi tím vyskoèíte z záloh, a vyženete ostatní obyvatele místa, nebo dá je Hospodin

Bùh váš v ruku vaši. ⁸ A když vezmete mìsto, zapálíte je ohnìm, podlé slova Hospodinova uèiníte; šetøtež toho, což jsem pøikázal vám. ⁹ I poslal Jozue, a oni šli k zálohám, a zùstali mezi Bethel a Hai, od západní strany Hai; Jozue pak zùstal té noci u prostøed lidu. ¹⁰ Potom vstav Jozue velmi ráno, seètl lid, i bral se napøed, on a starší Izraelští pøed lidem k Hai. ¹¹ Všecken také lid bojovný, kterýž byl s ním, táhnouce, pøiblížili se, až pøišli naproti mìstu, a položili se po stranì pùlnoèní Hai; údolí pak bylo mezi nimi a mezi Hai. ¹² Vzal pak byl okolo pìti tisíc mužù, kteréž postavil v zálohách mezi Bethel a Hai, od západní stany mìsta. ¹³ I pøiblížil se lid, totiž všecko vojsko, kteréž bylo od pùlnoèní strany mìsta, a kteøíž byli v zálohách jeho od západní strany mìsta; a tak vtáhl Jozue noci té do prostøed údolí. ¹⁴ I stalo se, že když je uzøel král Hai, pospíšili, a ráno vstavše, vyšli lidé mìsta vstøíc Izraelovi k boji, on i všecken lid jeho toho èasu pøed rovinu; nevidìl pak, že zálohy udílány byly jemu po zadu mìsta. ¹⁵ I postoupil Jozue a všecken Izrael pøed nimi, a utíkali cestou poušti. ¹⁶ I svolán jest všecken lid v mìstì, aby je honili. I honili Jozue, a vzdálili se od mìsta svého, ¹⁷ Tak že nezùstal žádný z obyvatelù Hai a Bethel, kdo by nevyšel, aby honil Izraele; a nechali mìsta otevøeného, a honili Izraele. ¹⁸ Øekl pak Hospodin k Jozue: Zdvihni korouhev, kterouž máš v rukou svých, proti Hai, nebo v ruce tvé dám je. I zdvihl Jozue korouhev, kterouž mìl v ruce své, proti mìstu. ¹⁹ Tedy, kteøíž byli v zálohách, rychle vyskoèili z místa svého, a bíželi, když pozdvihl ruky své, a všedše do mìsta, vzali je, a spíšni zapálili mìsto ohnìm. ²⁰ Muži pak mìsta Hai ohlédše se nazpìt, uzøeli, a aj, vstupoval dým mìsta k nebi, a nemili místa k utíkání sem ani tam; nebo lid, kterýž utíkatì poèal k poušti, obrátìl se na ty, kteøíž je honili. ²¹ Jozue zajisté a všecken Izrael, když vidìli, že z

záloh vzali místo, a že se vznáší dým místa, obrátili se, a bili muže Hai. ²² Onino také vyšli z místa proti nim, a obklíèil Izrael nepřátely své, jedni odsud, druzí od onud; a zmrdovali je, tak že žádný živ nezůstal ani neušel. ²³ Ale krále Hai jali živého, a přivedli ho k Jozue. ²⁴ Když pak pomordoval Izrael všechny obyvatele Hai v poli, totiž na poušti, kamž je honili, a padli ti všickni od ostrosti meče, až i zahlazeni jsou: navrátil se všecken Izrael do Hai, a zmrdovali ostatky jeho mečem. ²⁵ A bylo všech, kteříž padli v ten den, od muže až do ženy, dvanácte tisíců; všickni ti byli z Hai. ²⁶ Ale Jozue nespustil ruky své, kterouž vyzdvihl korouhev, dokudž nebyli zmrdováni všickni obyvatelé Hai. ²⁷ Toliko hovada a loupež místa toho rozbitovali mezi sebou synové Izraelští podlé slova Hospodinova, kteréž on přikázal Jozue. ²⁸ Tedy vypálil Jozue Hai, a položil je v hromadu věnou a pustinu, až do tohoto dne. ²⁹ Krále pak Hai obisil na dŕevì, a nechal ho tam až do večera. A když zapadlo slunce, rozkázal Jozue, aby složili tělo jeho s dŕeva, a povrhli je u brány místa, a nametali na ni hromadu kamení velikou, kteráž trvá až do dnešního dne. ³⁰ Tedy vzdílal Jozue oltář Hospodinu Bohu Izraelskému na hoře Hébal, ³¹ (jakož přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, synům Izraelským, jakož psáno jest v knize zákona Mojžíšova,) oltář z kamení celého, nad nímž nebylo zdviženo železo, a obítovali na něm obiti zápalné Hospodinu, obítovali i obiti pokojné. ³² Napsal také tam na kameních výpis zákona Mojžíšova, kterýž psal před syny Izraelskými. ³³ Všecken pak Izrael a starší jeho, i správcové i soudcové jeho stáli po obou stranách truhly před knížími Levítskými, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, tak cizí jako doma zrozený, polovice jich proti hoře Garizim, a polovice proti hoře Hébal, jakož byl prvé přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, aby do-

broøeìl lidu Izraelskému nejprvé. ³⁴ A potom èetl všechna slova zákona, požehnání i zloøeèení, tak jakž psáno jest v knize zákona. ³⁵ Nebylo ani slova ze všeho, což pøikázal Mojžíš, jehož by neèetl Jozue pøede vším shromáždìním Izraelským, i ženami i dìtmi i pøíchozími, kteøíž šli u prostøed nich.

9

¹ To když uslyšeli všickni králové, kteøíž bydlili za Jordánem, na horách i na rovinách, a na všem bøehu moøe velikého naproti Libánu: Hetejský, Amorejský, Kananejský, Ferezejský, Hevejský a Jebuzejský, ² Sebrali se spolu, aby bojovali proti Jozue a proti Izraeli jednomyslnì. ³ Ale obyvatelé Gabaon uslyšavše, co uèinil Jozue Jerichu a Hai, ⁴ Uèinili i oni chytøe. Nebo odøedøe, ukázali se, jako by zdaleka poslové byli, a vzali pytle staré na osly své, a kožené láhvice vinné vetché, zedrané a zzašíváné, ⁵ Obuv také starou a splácenou na nohy své, též šaty otøelé na sebe; a všechnen chléb, kterýž sobì na cestu vzali, vyschlý byl a zdrobený. ⁶ I šli k Jozue do ležení v Galgala, a øekli jemu i mužùm Izraelským: Z zemì daleké jsme pøišli, protože nyní uèìdte s námi smlouvu. ⁷ Tedy odpovìdili muži Izraelští k Hevejským: Snad u prostøed nás vy bydlíte, i kterakž bychom s vámi uèinili smlouvu? ⁸ Ale oni odpovìdili Jozue: Služebníci tvoji jsme. Jimž øekl Jozue: Kdo pak jste, a odkud jste pøišli? ⁹ Odpovìdili jemu: Z zemì velmi daleké pøišli služebníci tvoji ve jménu Hospodina Boha tvého; nebo jsme slyšeli povìst jeho a všechny vìci, kteréž èinil v Egyptì. ¹⁰ A všechno, což uèinil dvìma králùm Amorejským, kteøíž bydlili za Jordánem, Seonovi, králi Ezebon, a Ogovi, králi Bázan, kterýž byl v Astarot. ¹¹ I øekli nám starší naši a všickni obyvatelé zemì naší tímto slovy: Nabeøte sobì potravu

na cestu, a jdíte jim vstøíc, a rcete jim: Služebníci vaši jsme, protože nyní uèiòte s námi smlouvu. ¹² Toto⁴ jest chléb náš; horký jsme na cestu vzali z domù svých v ten den, když jsme vyšli, abychom k vám šli, a hle, nyní již vyschl a zdrobil se. ¹³ A tyto kožené láhvice vinné nové byly, když jsme je naplnili, a již hle, potrhané jsou; tolikéž tento odív náš a obuv naše zvetšela, pro pøílišnou cesty dalekost. ¹⁴ I pøijali to muži ti z pokrmù jejich, a úst Hospodinových neotázali se. ¹⁵ A uèinil s nimi Jozue pokoj, a všel s nimi v smlouvu, aby jich pøi životu zanechal; také i knížata shromáždíní pøísahu jim uèinili. ¹⁶ Po tøech pak dnech, po té smlouvì s nimi uèinìné, uslyšeli, že by velmi blízko jich byli, a že by u prostøed nich bydlili. ¹⁷ Jdouce tedy synové Izraelští, pøitáhli k místùm jejich tøetího dne; místa pak jejich byla Gabaon a Kafira a Berot a Kariatjeharim. ¹⁸ Ale nezbili jich synové Izraelští, proto že pøísahu jim uèinili knížata shromáždíní skrze Hospodina Boha Izraelského. A reptalo všecko shromáždíní proti knížatùm. ¹⁹ Tedy øekla všecka knížata všemu shromáždíní: My jsme jim pøísahu uèinili skrze Hospodina Boha Izraelského, protože nyní nemùžeme se jich dotknouti. ²⁰ Toto jim uèiníme: Zanecháme jich pøi životu, aby nebylo na nás rozhnívání pro pøísahu, kterouž jsme jim uèinili. ²¹ Øekli jim knížata i to: Nech⁴ jsou živi a drva sekají, a vodu nosí všemu shromáždíní. I pøestali na tom, jakož jim mluvila knížata. ²² Povolal jich pak Jozue a mluvil k nim, øka: Proè jste nás podvedli, økouce: Velmi jsme dalecí od vás? A vy u prostøed nás bydlíte. ²³ Protož nyní zloøeèení jste, a nepøestanou z vás služebníci, a kteøíž by døíví sekali a vodu nosili do domu Boha mého. ²⁴ Kteøíž odpovídající Jozue, øekli: Za víc jistou oznámeno bylo služebníkùm tvým, kterak pøikázal Hospodin Bùh tvùj Mojžíšovi služebníkù svému,

dáti vám zemi tuto, a vyhladiti všechny obyvatele zemi této před tváří vaší; protože strachovali jsme se vás, bojíte se za životy své před vámi, a učinili jsme to. ²⁵ A hle, nyní v ruce tvé jsme; což se dobrého a spravedlivého vidí učiniti s námi, to uèiò. ²⁶ I učinil jim tak, a vysvobodil je z rukou synù Izraelských, aby jich nepobili. ²⁷ A ustanovil je Jozue v ten den, aby døiví sekali a vodu nosili všemu shromáždění, i k oltáři Hospodinovu, až do tohoto dne, na místi, kteréž by vyvolil.

10

¹ Uslyšev pak Adonisedech, král Jeruzalémský, že Jozue vzal místo Hai, a jako proklaté zkazil je, (nebo jakž učinil Jerichu a králi jeho, tak učinil Hai a králi jeho,) a že pokoj učinili obyvatele Gabaon s Izraelem, a bydlí u prostřed něho, ² I bál se velmi, proto že místo veliké bylo Gabaon, jako jedno z míst královských, a že bylo větší než Hai, a všickni muži jeho udatní. ³ Protož poslal Adonisedech, král Jeruzalémský, k Ohamovi, králi Hebron, a k Faramovi, králi Jarmut, a k Jafiovi, králi Lachis, a k Dabirovi, králi Eglon, øka: ⁴ Sjeíte se ke mnì, a pomozte mi, abychom dobyli Gabaon, proto že pokoj učinili s Jozue a s syny Izraelskými. ⁵ I shromáždilo se a vytáhlo pít králù Amorejských, král Jeruzalémský, král Hebron, král Jarmut, král Lachis, král Eglon, oni i všechna vojska jejich, a položivše se u Gabaon, dobývali ho. ⁶ Tedy poslali muži Gabaon k Jozue do ležení v Galgala, økouce: Neodjímejš ruky své od služebníků svých; pøitáhni rychle k nám, zachovej nás a spomoz nám; nebo sebrali se proti nám všickni králové Amorejšti bydlící na horách. ⁷ I táhl Jozue z Galgala, on i všechnen lid bojovný s ním, všickni muži udatní. ⁸ (Nebo byl øekl Hospodin k Jozue: Neboj se jich, v ruce tvé zajisté dal jsem je, neostojí žádný z nich před

oblíèejem tvým.)⁹ I pøipadl na nì Jozue v náhle, nebo celou noc táhl z Galgala.¹⁰ A potøel je Hospodin pøed Izraelem, kterýžto pobil je ranou velikou u Gabaon, a honil je cestou, kudy se jde k Betoron, a bil je až do Azeka a až do Maceda.¹¹ I stalo se, když utíkali pøed tváøí Izraele, sstupující do Betoron, že Hospodin metal na nì kamení veliké s nebe, až k Azeku, a møeli. Více jich zemøelo od krupobití kamenného, než jich pobili synové Izraelští meèem.¹² Tedy mluvil Jozue k Hospodinu v den, v kterýž dal Hospodin Amorejského v moc synùm Izraelským, a øekl pøed syny Izraelskými: Slunce v Gabaon zastav se, a mìsíc v údolí Aialon.¹³ I zastavilo se slunce, a stál mìsíc, dokudž nepomstil se lid nad nepøátely svými. Zdali není toho napsáno v knize Upøímého? Tedy stálo slunce u prostøed nebe, a nepospíchalo k západu, jako za jeden celý den.¹⁴ Nebylo dne takového prvé ani potom, jako když vyslyšel Hospodin hlas èlovíka; nebo Hospodin bojoval za Izraele.¹⁵ I navracel se Jozue i všecken Izrael s ním do tábora v Galgala.¹⁶ Uteklo pak bylo tìch králù pìt, a skryli se v jeskyni pøi Maceda.¹⁷ I oznámeno bylo Jozue tìmi slovy: Nalezeno jest pìt králù, kteøíž se skryli v jeskyni pøi Maceda.¹⁸ I øekl Jozue: Pøivalte kamení veliké k díøe té jeskynì, a osaíte ji muži, aby ostøíhali jich.¹⁹ Vy pak nezastavujte se, hoòte nepøátely své, a bíte je po zadu, a nedejte jim vjíti do mìst jejich, nebo dal je Hospodin Bùh váš v ruku vaši.²⁰ Když pak pøestali Jozue a synové Izraelští bítí jich porážkou velikou velmi, až i zahlazení byli; a kteøíž živi pozùstali z nich, utekli do mìst hrazených:²¹ Navrátil se všecken lid do ležení k Jozue do Maceda ve zdraví; nepohnul proti synùm Izraelským žádný jazykem svým.²² Potom øekl Jozue: Odhraíte díru u jeskynì, a vyveíte ke mnì pìt králù tìch z jeskynì.²³ I uèinili tak, a vyvedli k nìmu pìt králù tìch z jeskynì, krále

Jeruzalémského, krále Hebron, krále Jarmut, krále Lachis, krále Eglon. ²⁴ A když vyvedli ty krále k Jozue, svolav všechny muže Izraelské, řekl vývodám mužů bojovných, kteříž s ním v tažení tom byli: Pøistupte sem, a šlapejte nohama svýma na hrdla těch králů. Kteřížto pøistouпивše, šlapali nohama svýma na hrdla jejich. ²⁵ I řekl jim Jozue: Nebojte se ani strachujte, posilòte se a buíte zmužilí, nebo tak uèiní Hospodin všechnim nepøátelùm vaším, proti nimž bojujete. ²⁶ Potom bil je Jozue a zmrdoval, a povisil je na pìti døevích; a viseli na døevích až do veèera. ²⁷ Když pak zapadlo slunce, k rozkazu Jozue složili je s døev, a uvrhli je do jeskynì, v kteréž se byli skryli, a pøivalili kamení veliké k díøe jeskynì, kteréž jest tu až do tohoto dne. ²⁸ Téhož dne také dobyl Jozue Maceda, a pohubil je meèem, i krále jejich pobil spolu s nimi, a všechny lidi, kteříž byli v nìm. Neživil žádného, ale uèinil králi Maceda, jako uèinil králi Jericha. ²⁹ Táhl potom Jozue a všecken Izrael s ním z Maceda k Lebnu, a dobýval Lebna. ³⁰ I vydal je také Hospodin v ruku Izraelovi i krále jeho, a pobil je meèem, a všechny duše, kteréž byly v nìm; nenechal tam žádného živého, a uèinil králi jeho, jako uèinil králi Jericha. ³¹ Táhl také Jozue a všecken Izrael s ním z Lebna do Lachis, a položivše se u nìho, dobývali ho. ³² I dal Hospodin Lachis v ruku Izraele, a dobyl ho druhého dne, a pohubil je meèem i všechny lidi, kteříž byli v nìm, rovnì tak, jakž uèinil Lebnu. ³³ Tehdy pøitáhl Horam, král Gázer, aby pomoc dal Lachis. I porazil jej Jozue i lid jeho, tak že nepozùstavil žádného živého. ³⁴ Táhl potom Jozue a všecken Izrael s ním z Lachis do Eglon, a položivše se naproti, bojovali proti nìmu. ³⁵ A vzali je toho dne, a pobili je meèem, a všechny duše, kteréž byly v nìm, dne toho pomordovali, rovnì tak, jakž uèinili Lachis. ³⁶ Vstoupil pak Jozue a všecken Izrael s ním z Eglon do Hebron, a dobývali

ho. ³⁷ I vzali je a zhubili meem i krále jeho, i všechna místa jeho, i každého èlovíka, kterýž byl v ním; nepozustavil žádného živého, podobni tak, jakož uèinil Eglon. I zahladil je i všelikou duši, kteráž byla v ním. ³⁸ Potom navrácuje se Jozue a všechnen Izrael s ním, pøišli do Dabir, a dobýval ho. ³⁹ I vzal je a krále jeho i všechna místa jeho, a pohubili je meem, a všelikou duši, kteráž byla v ním, jako proklaté vyhladili. Nepozustavili žádného živého; jakož uèinil Hebron, tak uèinil Dabir i králi jeho, a jakož uèinil Lebnu a králi jeho. ⁴⁰ A tak pohubil Jozue všechnu zemi po horách, i polední stranu, i roviny a údolí, i všechny krále jejich. Nepozustavil žádného živého, ale všelikou duši vyhladil, jakož pøikázal Hospodin Bùh Izraelský. ⁴¹ Pohubil tedy Jozue všechno od Kádesbarne až do Gázy, a všechnu zemi Gosen až do Gabaon. ⁴² A všechny krále ty a zemi jejich vzal Jozue pojednou, nebo Hospodin Bùh Izraelský bojoval za Izraele. ⁴³ Potom navrátìl se Jozue a všechnen Izrael s ním do ležení, kteréž bylo v Galgala.

11

¹ To když uslyšel Jabín, král Azor, poslal k Jobábovi, králi Mádon, a k králi Simron, a k králi Achzaf, ² I k králùm, kteøíž bydlili k stranì pùlnoèní na horách i na rovinách ku polední Ceneret, i na rovinách a v krajinách Dor na západ, ³ K Kananejskému na východ i na západ, a k Amorejskému, Hetejskému, Ferezejskému a Jebuzejskému na horách, a k Hevejskému pod horou Hermon v zemi Masfa. ⁴ I vytáhli všickni ti a všechna vojska jejich s nimi, lid mnohý jako písek, kterýž jest na bøehu moøském nesèislný, i koðu i vozù velmi mnoho. ⁵ A smluvivše se všickni králové ti, pøitáhli a položili se spolu pøi vodách Merom, aby bojovali proti Izraelovi. ⁶ Øekl pak Hospodin k Jozue: Neboj se jich, nebo zítra o této chvíli vydám všechny tyto k zabití

Izraelovi; koòùm jejich žily podøežeš, a vozy jejich ohnìm spálíš. ⁷ Tedy vytáhl Jozue a s ním všecken lid váleèný proti nim k vodám Merom rychle, a udeøili na ni. ⁸ I dal je Hospodin v ruku Izraelovi, a porazili je. I honili je až k Sidonu velikému, a až k vodám Maserefot, a k údolí Masfe na východ, a pobili je, tak že nepozůstavili žádného živého. ⁹ A uèinil jim Jozue, jakož byl rozkázal jemu Hospodin, koòùm jejich žily zpodøezoval, a vozy jejich ohnìm popálil. ¹⁰ Potom navrátiv se Jozue téhož èasu, dobyl Azor, a krále jeho zabil meèem. Azor pak bylo prvé nejznamenitější mezi všemi království tìmi. ¹¹ Pobili také všechno, cožkoli v něm živo bylo, mordující je meèem, tak že nezůstalo žádného živého; Azor pak spálil ohnìm. ¹² Takž podobnì uèinil všechnìm mìstùm králù tìch, a všechny krále jejich zjímal Jozue, a zbiv je meèem, vyhladil je, jakož pøikázal Mojžíš, služebník Hospodinùv. ¹³ A však žádného mìsta z tìch, kteráž ještì zůstala v ohradì své, nespálil Izrael, kromì samého Azor, kterèž spálil Jozue. ¹⁴ A všechny loupeže mìst tìch i hovada rozdílili mezi sebou synové Izraelští; toliko všechny lidi zbili meèem, dokudž nevyhladili jich, nenechavše žádného živého. ¹⁵ Jakož byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi, služebníkù svému, tak pøikázal Mojžíš Jozue, a Jozue tak èinil; nepominul nièeho toho, což byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁶ A tak vzal Jozue všechnu tu zemi, hory i všechnu stranu polední, i všechnu zemi Gosen, i roviny, i pole, totiž hory Izraelské i roviny jejich, ¹⁷ Od hory Halak, kteráž se táhne do Seir, až k Balgad na rovinì Libánské, pod horou Hermon; všechny také krále jejich zjímal, a zbil je i zmordoval. ¹⁸ Po mnohé dny Jozue vedl válku se všechnìmi tìmi králi. ¹⁹ A nebylo mìsta, ješto by v pokoj vešlo s syny Izraelskými, kromì Hevejských obyvatelù v Gabaon; jiná všechna válkou vzali. ²⁰ Nebo od Hospodina to bylo, že jsou zatvrdili byli srdce

své, tak aby vyšli váleèní proti Izraelovi, a aby je v prokletí vydal, a neuèinil jim milosti, ale aby je zahubil, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²¹ Toho pak èasu pøitáhl Jozue a vyplénil Enaky z tìch hor, totiž z Hebronu, z Dabir a z Anab, i ze všeliké hory Judské, a ze všeliké hory Izraelské; spolu s mìsty jejich vyhladil je Jozue. ²² Nezùstal žádný z Enakù v zemi synù Izraelských; toliko v Gáze, v Gát a v Azotu zùstali. ²³ Tak tedy vzal Jozue všecku tu zemi, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi, a dal ji Jozue v dìdictví Izraelovi vedlé dílù jejich, po pokoleních jejich. I odpoèinula zemì od válek.

12

¹ Tito pak jsou králové té zemì, kteréž pobili synové Izraelští, a opanovali zemi jejich, za Jordánem k východu slunce, od potoku Arnon až k hoøe Hermon i všechny roviny k východu: ² Seon, král Amorejský, kterýž bydlil v Ezebon, a panoval od Aroer, kteréž leží pøi bøehu potoka Arnon, a u prostøed potoka toho, a polovici Galád, až do potoka Jabok, kterýž jest na pomezí synù Ammon, ³ A od rovin až k moøi Ceneret k východu, a až k moøi poušti, jenž jest moøe slané k východu, kudyž se jde k Betsimot, a od polední strany ležící pod horou Fazga. ⁴ Pomezí také Oga, krále Bázan, z ostatkù Refaimských, kterýž bydlil v Astarot a v Edrei, ⁵ A kterýž panoval na hoøe Hermon a v Sálecha, i ve vší krajinì Bázan až ku pomezí Gessuri a Machati, a nad polovicí Galád, ku pomezí Seona, krále Ezebon. ⁶ Mojžíš, služebník Hospodinùv, a synové Izraelští pobili je; a dal ji Mojžíš služebník Hospodinùv k vládaøství pokolení Rubenovu, Gádovu a polovici pokolení Manassesova. ⁷ Tito pak jsou králové zemì té, kteréž pobil Jozue a synové Izraelští za Jordánem k západu, od Balgad, kteréž jest na poli Libánském, až k hoøe lysé, kteráž se táhne až

do Seir, a dal ji Jozue pokolením Izraelským k vladaøství po dílich jejich, ⁸ Na horách i na rovinách, i po polích, i v údolích, i na poušti a na poledne, zemi Hetejského, Amorejského, Kananejského, Ferezejského, Hevejského a Jebuzejského: ⁹ Král Jericha jeden, král Hai, kterěz bylo na stranì Bethel, jeden; ¹⁰ Král Jeruzalémský jeden, král Hebron jeden; ¹¹ Král Jarmut jeden, král Lachis jeden; ¹² Král Eglon jeden, král Gázer jeden; ¹³ Král Dabir jeden, král Gader jeden; ¹⁴ Král Horma jeden, král Arad jeden; ¹⁵ Král Lebna jeden, král Adulam jeden; ¹⁶ Král Maceda jeden, král Bethel jeden; ¹⁷ Král Tafua jeden, král Chefer jeden; ¹⁸ Král Afek jeden, král Sáron jeden; ¹⁹ Král Mádon jeden, král Azor jeden; ²⁰ Král Simron Meron jeden, král Achzaf jeden; ²¹ Král Tanach jeden, král Mageddo jeden; ²² Král Kedes jeden, král Jekonam z Karmelu jeden; ²³ Král Dor z krajiny Dor jeden, král z Goim v Galgal jeden; ²⁴ Král Tersa jeden. Všeck králù tøidceti a jeden.

13

¹ Jozue pak již byl starý a sešlý vïkem. I øekl jemu Hospodin: Tys se již sstaral, a jsi sešlého vïku, zemì pak zùstává velmi mnoho k opanování. ² Tato jest zemì, kteráž zùstává: Všecky konèiny Filistinské a všecka Gessuri, ³ Od Níle, kterýž jest naproti Egyptu, až ku pomezí Akaron na pùlnoci, kterážto krajina Kananejským se pøièítá, v níž jest patero knížetství Filistinských: Gazejské, Azotské, Aškalonitské, Getejské a Akaronitské, a to bylo Hevejské; ⁴ Na poledne pak všecka zemì Kananejská a Mára, kterěz jest Sidonských až do Afeka, a až ku pomezí Amorejského; ⁵ Též zemì Giblická, a všecken Libán k východu slunce, od Balgad pod horou Hermon, až kde se vchází do Emat. ⁶ Všecky obyvatelé té hory, od Libánu až k vodám Maserefot, všecky Sidonské já vyženu od tváøi synù

Izraelských; toliko ty rozdíl ji losem lidu Izraelskému v dídictví, jakož⁷ jsem pøikázal. ⁷ Protož nyní rozdíl zemi tu v dídictví devateru pokolení, a polovici pokolení Manassesova, ⁸ Ponìvadž druhá polovice a pokolení Rubenovo a Gádovo vzali díl svùj, kterýž jim dal Mojžíš pøed Jordánem k východu, jakož dal jim Mojžíš služebník Hospodinùv, ⁹ Od Aroer, kteréž jest pøi bøehu potoka Arnon, i mìsta u prostøed potoka, i všechny roviny Medaba až do Dibon, ¹⁰ I všecka mìsta Seona, krále Amorejského, kterýž kraloval v Ezebon, až ku pomezí synù Ammon, ¹¹ A Galád, i pomezí Gessuri a Machati, všecku horu Hermon, i všecken Bázan až do Sálecha, ¹² Všecko království Oga v Bázan, kterýž kraloval v Astarot a v Edrei, kterýž byl pozùstal z ostatkù Refaim, když je pobil Mojžíš, a zahladil je. ¹³ Nevyhnali pak synové Izraelští Gessuri a Machati, protož bydíl Gessura a Machata u prostøed Izraele až do dnešního dne. ¹⁴ Toliko pokolení Léví nedal dídictví; obìti ohnivè Hospodina Boha Izraelského jsou dídictví jeho, jakož mluvil jemu. ¹⁵ Dal pak Mojžíš pokolení synù Ruben po èeledech jejich dídictví. ¹⁶ A bylo jejich pomezí od Aroer, kteréž jest pøi bøehu potoka Arnon, i mìsto, kteréž jest u prostøed potoka, i všechny roviny, kteréž jsou pøi Medaba, ¹⁷ Ezebon i všecka mìsta jeho, kteráž byla na rovinách, Dibon a Bamotbal a Betbalmeon, ¹⁸ Jasa a Kedemot a Mefat, ¹⁹ A Kariataim a Sabma, a Saratazar na hoøe údolí, ²⁰ A Betfegor i Assedot, Fazga a Betsimot. ²¹ Všecka také mìsta v kraji, i všecko království Seona, krále Amorejského, kterýž kraloval v Ezebon, jehožto zabil Mojžíš i s knížaty Madianskými, Evi i Rekem, Sur, Hur a Rebe, vývodami Seonovými, obyvateli té zemi. ²² Ano i Baláma, syna Beorova, všìce, zabili synové Izraelští meèem, s jinými, kteøíž zbiti od nich. ²³ I bylo pomezí synù Rubenových Jordán s mezemi svými. To jest dídictví synù

Rubenových po èeledech jejich, mìsta i vsi jejich. ²⁴ Dal také Mojžíš pokolení Gád, synùm Gádovým, po èeledech jejich dìdictví. ²⁵ A bylo jejich pomezí Jazer i všechna mìsta Galád, a polovice zemì synù Ammon až do Aroer, kteréž jest naproti Rabba, ²⁶ A od Ezebon až do Rámot, Masfe a Betonim, a od Mahanaim až ku pomezí Dabir; ²⁷ V údolí také Betaram a Betnemra, a Sochot, a Sefon, ostatek království Seona, krále Ezebon, i Jordán s pomezím svým až k kraji moøe Ceneret za Jordánem na východ. ²⁸ To jest dìdictví synù Gád po èeledech jejich, mìsta i vsi jejich. ²⁹ Dal také Mojžíš polovici pokolení Manassesova dìdictví, i bylo polovice pokolení synù Manassesových, po èeledech jejich. ³⁰ Pomezí jejich od Mahanaim, všechno království Oga, krále Bázan, i všechny vesnice Jair, kteréž jsou v Bázan, šedesáte míst, ³¹ A polovice Galád, a Astarot, a Edrei, mìsta království Oga v Bázan. To dal synùm Machirovým, syna Manassesova, polovici synù Machirových, po èeledech jejich. ³² Ta jsou dìdictví, kteréž rozdílil Mojžíš na rovinách Moábských pøed Jordánem proti Jerichu k východu. ³³ Pokolení pak Léví nedal Mojžíš dìdictví; Hospodin Bùh Izraelský jest dìdictví jejich, jakož mluvil jim.

14

¹ Toto pak jest, což dìdièni obdrželi synové Izraelští v zemi Kanán, což uvedli jim právem dìdièným k vládaøství Eleazar knìz, a Jozue, syn Nun, a pøední z otcù, v pokolení synù Izraelských, ² Losem dílice dìdictví jejich, jakož pøikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby dal devateru pokolení a polovici pokolení. ³ Nebo byl dal Mojžíš dìdictví pùltøetému pokolení pøed Jordánem, Levítùm pak nedal dìdictví u prostøed nich. ⁴ Nebo synù Jozefových bylo dvoje pokolení, Manassesovo a Efraimovo;

a nedali dílu Levítùm v zemi, kromì mìst k bydlení, a podmístí jejich pro dobytek a stáda jejich. ⁵Jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak uèinili synové Izraelští, a rozdílili zemi. ⁶Pøistoupili pak synové Juda k Jozue v Galgala, i promluvil k nìmu Kálef, syn Jefonùv, Cenezejský: Ty víš, co jest mluvil Hospodin k Mojžíšovi, muži Božímu, z pøíèiny mé a tvé v Kádesbarne. ⁷Ve ètyøidceti letech byl jsem, když mne poslal Mojžíš, služebník Hospodinùv, z Kádesbarne k spatøení zemi, a oznámil jsem jemu tu vìc, jakž bylo v srdci mém. ⁸Ale bratøí moji, kteøíž šli se mnou, zkormoutili srdce lidu, já pak cele kráèel jsem za Hospodinem Bohem svým. ⁹I pøisáhl Mojžíš toho dne, øka: Jistì že zemi, po kteréž jsi chodil nohama svýma, bude v dìdictví tobì i synùm tvým až na vìky, proto že jsi cele následoval Hospodina Boha mého. ¹⁰A nyní, aj, propùjèil mi Hospodin života, jakož zaslíbil. Již ètyøidceti a pìt let jest od toho èasu, jakž toto mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a jakž chodil Izrael po poušti, a aj, již dnes jsem v osmdesáti pìti letech, ¹¹A ještì nyní jsem pøi síle jako tehdáž, když poslal mne Mojžíš. Jaká byla síla má tehdáž, taková i nyní síla má jest k boji, a k vycházení i k vcházení. ¹²Protož nyní dej mi horu tuto, o níž mluvil Hospodin onoho dne, nebo ty slyšel jsi toho dne, že Enakim jsou tam, a mìsta veliká a pevnì hrazená. Bude-li Hospodin se mnou, vyhladím je, jakož mluvil Hospodin. ¹³I požehnal mu Jozue, a dal Hebron Kálefovi, synu Jefone, v dìdictví. ¹⁴Protož dostal se Hebron Kálefovi, synu Jefona Cenezejského, v dìdictví až do tohoto dne, proto že cele kráèel za Hospodinem Bohem Izraelským. ¹⁵Sloulo pak Hebron prvé mìsto Arbe, kterýžto Arbe byl èlovìk veliký mezi Enakim. I odpoèinula zemi od bojù.

15

¹ Tento pak byl los pokolení synù Juda po èeledech jejich, pøi pomezí Edomském a poušti Tsin ku poledni, k stranì polední. ² I byla jejich meze polední kraj moøe slaného od zátoky, kteráž se chýlí ku poledni. ³ Odkudž jda na poledne k vrchu Akrabim, pøechází Tsin, a táhne se od poledne k Kádesbarne, i pøichází až do Ezron, a odtud toèi se k Addar, a obchází Karkaha. ⁴ Odtud jde do Asmona, a vychází ku potoku Egyptskému, a pøichází meze ta až k západu. To budete mítì pomezí na poledne. ⁵ Meze pak na východ jest moøe slané, až k kraji Jordánu, a meze strany pùlnoèní jest od zátoky moøe a od kraje Jordánu. ⁶ Odkudž jde meze ta do Betogla, a táhne se od pùlnoci do Betaraba; a odtud pøichází k kameni Bohana syna Rubenova. ⁷ A vstupuje ta meze do Dabir od údolí Achor, a na pùlnoci chýlí se k Galgala, kteréž jest naproti vcházení do Adomim, jenž jest údolí tomu ku poledni, a pøechází k vodám Ensemes, a skonává se u studnice Rogel. ⁸ Odtud jde ta meze pøes údolí synù Hinnom k stranì Jebus od poledne, jenž jest Jeruzalém, odkudž vstupuje táž meze k vrchu hory, kteráž jest naproti údolí Hinnom na západ, a kteráž jest na konci údolí Refaim na pùlnoci. ⁹ Obchází pak ta meze od vrchu té hory k studnici vody Neftoa, a vychází k mìstùm hory Efron; a odtud jde ta meze do Bála, jenž jest Kariatjeharim. ¹⁰ Potom toèi se ta meze od Bála na západ k hoøe Seir, a odtud jde k stranì hory Jeharimských od pùlnoci, jenž jest Cheslon, a sstupuje do Betsemes, a pøichází do Tamna. ¹¹ A vychází ta meze v stranu Akaron na pùlnoci, a toèi se vùkol k Sechronu, a pøechází až k hoøe Bála, a odtud táhne se do Jebnael, i dochází ta meze k moøi. ¹² Potom západní pomezí jest pøi moøi velikém a mezech jeho. To jest pomezí synù Juda vùkol, po èeledech jejich. ¹³ Kálefovi pak, synu Jefone, dal díl u prostøed synù

Juda, podlé œeìi Hospodinovy k Jozue, mìsto Arbe, otce Enakova, jenž jest Hebron. ¹⁴ I vyhnal odtud Kálef tœi syny Enakovy: Sesai a Achimana a Tolmai, rodinu Enakovu. ¹⁵ A odtud vstoupil k obyvatelùm Dabir, kteréž prvé sloulo Kariatsefer. ¹⁶ I œekl Kálef: Kdo by dobyl Kariatsefer a vzal je, dám jemu Axu dceru svou za manželku. ¹⁷ Dobył ho pak Otoniel syn Cenezùv, pœíbuzný Kálefùv, i dal jemu Axu dceru svou za manželku. ¹⁸ I stalo se, že když pœišla k nìmu, ponukla ho, aby prosil otce jejího za pole; protož ssedla s osla. I œekl jí Kálef: Což ti? ¹⁹ A ona odpovìdila: Dej mi dar, ponìvadž jsi mi dal zemi suchou, dejž mi také studnice vod. I dal jí studnice horní a studnice dolní. ²⁰ To jest dìdictví pokolení synù Juda po èeledech jejich. ²¹ Tato pak jsou mìsta v konèinách pokolení synù Juda, podlé pomezí Edom na poledne: Kabsael, Eder a Jagur; ²² A Cina, a Dimona, a Adada; ²³ A Kedes, a Azor, a Jetnan; ²⁴ Zif a Telem, a Balot; ²⁵ Těž Azor, Chadat a Kariot, Ezron, jenž jest Azor; ²⁶ Amam a Sama, a Molada; ²⁷ A Azar Gadda, a Esmon, a Betfelet; ²⁸ Těž Azarsual, a Bersabé, a Baziothia; ²⁹ Bála a Im, a Esem; ³⁰ A Eltolad, a Chesil, a Horma; ³¹ A Sicelech, a Medemena, a Sensenna; ³² A Lebaot, a Selim, též Ain a Remmon; všech mìst dvadcti a devìt i vsi jejich. ³³ Na rovinách pak: Estaol a Zaraha, a Asna; ³⁴ A Zanoë, a Engannim, Tafua a Enaim; ³⁵ Jarmut, Adulam, Socho a Azeka; ³⁶ A Saraim, Aditaim, a Gedera, a Gederotaim, mìst ètrnácte i vsi jejich; ³⁷ Senan a Adassa, a Magdalgad; ³⁸ Delean a Masfa, a Jektehel; ³⁹ Lachis, Baskat a Eglon; ⁴⁰ Chebon, Lemam a Cetlis; ⁴¹ Gederot, Betdagon, a Naama, i Maceda, mìst šestnáct a vsi jejich; ⁴² Lebna, Eter a Asan; ⁴³ Jefta, Asna a Nesib; ⁴⁴ Ceila, Achzib a Maresa, mìst devìt i vsi jejich; ⁴⁵ Akaron a mìsteèka, i vsi jeho; ⁴⁶ Od Akaron až k moøi všeccka mìsta, kteréž se chýlí k Azotu, i vsi jejich; ⁴⁷ Azot, mìsteèka jeho i vsi jeho; Gáza, mìsteèka jeho i vsi

jeho až ku potoku Egyptskému, i moøe veliké s pomezím svým. ⁴⁸ A na horách: Samir, Jeter a Socho; ⁴⁹ Danna a místo Sanna, jenž jest Dabir; ⁵⁰ Anab, Estemo a Anim; ⁵¹ Gosen, Holon a Gilo, míst jedenácte i vsi jejich; ⁵² Arab, Duma a Esan; ⁵³ Janum, Bettafua a Afeka; ⁵⁴ Též Atmata a Kariatarbe, jenž jest Hebron, a Sior, míst devít a vsi jejich. ⁵⁵ Maon, Karmel a Zif, a Juta; ⁵⁶ Jezreel a Jukadam, a Zanoë; ⁵⁷ Kain, Gabaa a Tamna, míst deset i vsi jejich; ⁵⁸ Alul, Betsur a Gedor; ⁵⁹ Maret, Betanot a Eltekon, míst šest i vsi jejich; ⁶⁰ Kariatbaal, kteréž jest Kariatjeharim, a Rebba, místa dvě i vsi jejich; ⁶¹ Na poušti: Betaraba, Middin a Sechacha; ⁶² A Nibsam, a místo solné, a Engadi, míst šest i vsi jejich. ⁶³ Jebuzejských pak obyvatelů Jeruzaléma nemohli synové Juda vypléniti, protož bydlil Jebuzejský s syny Judskými v Jeruzalémì až do tohoto dne.

16

¹ Potom padl los synům Jozefovým, od Jordánu proti Jerichu při vodách Jerišských k východu, poušť, kteráž se začíná od Jericha přes hory Bethel. ² A od Bethel vychází do Lúza, a přichází ku pomezí Archi do Atarot. ³ Potom jde k moři ku pomezí Jefleti, až ku pomezí Betoron dolního, a až k Gázer, a skonává se při moři. ⁴ I vzali dědictví své synové Jozefovi, Manasses a Efraim. ⁵ Byla pak meze synů Efraimových po èeledech jejich, ta byla meze dědictví jejich na východ, od Atarot Addar až do Betoron vrchního. ⁶ A vychází meze ta k moři při Michmetat od půlnoční strany, a obchází meze k východu Tanatsilo, a přechází ji od východu k Janoe. ⁷ A sstupuje z Janoe do Atarot a Nárat, a přichází do Jericha, a vychází k Jordánu. ⁸ Od Tafue meze jde k moři ku potoku Kána, a skonává se při moři. To jest dědictví pokolení synů Efraim po èeledech jejich. ⁹ Místa pak oddělená synům Efraimovým byla u prostřed

dìdictví synù Manassesových, všechna místa s vesnicemi svými. ¹⁰ A nevyplénili Kananea bydličího v Gázer. I bydličil Kananejský u prostøed Efraima až do dnes, dávaje plat.

17

¹ A tento byl los Manassesùv (nebo on jest prvorozený Jozefùv): Machirovi prvorozenému Manassesovu, otci Galád, proto že byl muž bojovný, dostal se Galád a Bázan. ² Dostalo se také jiným synùm Manassesovým po èeledech jejich, synùm Abiezer, a synùm Helek, a synùm Asriel, i synùm Sechem, a synùm Hefer, a synùm Semida. (Nebo ti jsou synové Manassesovi, syna Jozefova, muži po rodech svých. ³ Ale Salfad, syn Hefer, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, nemil synù, než dcery toliko, jejichž jsou tato jména: Mahla a Noa, Hegla, Melcha a Tersa. ⁴ Kteréžto pøistoupivše pøed Eleazara kníze, a pøed Jozue, syna Nun, i pøed knížata, øekly: Hospodin pøikázal Mojžíšovi, aby nám dal dìdictví u prostøed bratøí našich. I dal jim Jozue podlé rozkázání Hospodinova dìdictví u prostøed bratøí otce jejich.) ⁵ Dostalo se provazcù Manassesovi deset, krom zemì Galád a Bázan, kteráž byla pøed Jordánem. ⁶ Nebo dcery Manassesovy obdržely dìdictví mezi syny jeho, zemì pak Galád pøišla jiným synùm Manassesovým. ⁷ A byla meze Manassesova od Asser, Michmetat, jenž jest pøed Sichem, a táhne se na pravou stranu k obyvatelùm Entafue. ⁸ (Manassesova zajisté byla zemì Tafue, ale Tafue podlé pomezí Manassesova jest synù Efraimových.) ⁹ Odkudž sstupuje pomezí ku potoku Kána, na poledne tomu potoku, a tu jsou místa Efraimova u prostøed míst Manassesových; pomezí pak Manassesovo jest na pùlnoci toho potoka, a skonává se pøi moøi. ¹⁰ Na poledne jest díl Efraimùv, a na pùlnoci Manassesùv, moøe pak jest pomezí jejich; a v pokolení Asser

sblhají se na půlnoci, v pokolení pak Izachar na východ. ¹¹ Nebo dídíctví Manassesovo jest mezi Izacharovým a Asserovým, Betsan i mîsteèka jeho, a Jibleam a mîsteèka jeho; též obyvatelé Dor a mîsteèka jeho, a obyvatelé Endor a mîsteèka jeho; také obyvatelé Tanach a mîsteèka jeho, i obyvatelé Mageddo a mîsteèka jeho; tøi ty krajiny. ¹² Ale synové Manassesovi nemohli vypléniti obyvatelù tìch mîst; protož smîleji poèal Kananejský bydlení v zemi té. ¹³ Když se pak zsilili synové Izraelští, uvedli sobì Kananejské pod plat, a nevyhladili jich do konce. ¹⁴ Tedy mluvili synové Jozefovi k Jozue, økouce: Proè jsi nám dal dídíctví toliko los jeden a provazec jeden, ponìvadž jsme lid mnohý; nebo až dosavad žehnal nám Hospodin. ¹⁵ I øekl jim Jozue: Ponìvadž jsi lid tak mnohý, vejdi do lesa, a vyplaò sobì tam v zemi Ferezejské a Refaimské, jestliže^t jest malá hora Efraim. ¹⁶ Jemuž odpovídili synové Jozefovi: I tak nám nepostaèí ta hora; pøes to vozy železné mají všickni Kananejští, kteøíž bydlejí v luzích tìch, i ti, kteøíž jsou v Betsan a v mîsteèkách jeho, i ti, kteøíž jsou v údolí Jezreel. ¹⁷ I øekl Jozue domu Jozefovu, Efraimovu a Manassesovu, øka: Lid mnohý a silný jsi, nebudeš mítí toliko dílu jednoho, ¹⁸ Ale horu budeš mítí. Jestliže^t pøekáží les, tedy vysekáš jej, a obdržíš konèiny její; nebo vyhladíš Kananejského, aèkoli má vozy železné a jest silný.

18

¹ Shromáždilo se pak všechno množství synù Izraelských do Sílo, a tu postavili stánek úmluvy, když již zemì od nich podmanìna byla. ² Pozùstalo pak z synù Izraelských, jimž ještě nebylo rozdíleno dídíctví jejich, sedmero pokolení. ³ I øekl Jozue synùm Izraelským: I dokudž zanedbáváte vjíti, abyste se uvázali v zemi, kterouž vám dal Hospodin Bùh

otcù vašich? ⁴ Vydejte z sebe z každého pokolení tøi muže, a[†] je pošli, aby vstanouce, zchodili zemi, a popsali ji vedlé didictví svých; potom navrátí se ke mnì. ⁵ I rozdílí ji na sedm dílù. Juda zùstane v konèinách svých od poledne, a èeledi Jozefovy zùstanou v konèinách svých od pùlnoci. ⁶ Vy pak, když popíšete zemi na sedm dílù, pøinesete sem ke mnì; tedy uvrhu vám losy zde pøed Hospodinem Bohem naším. ⁷ Nebo nemají dílu Levítové u prostøed vás, proto že knìžství Hospodinovo jest didictví jejich; Gád pak a Ruben, a polovice pokolení Manassesova, vzali didictví své pøed Jordánem na východ, kteréž dal jim Mojžíš, služebník Hospodinùv. ⁸ Protož vstavše muži ti, odešli. A pøikázal Jozue tím, kteøíž šli, aby popsali zemi, øka: Jdìte a projdìte zemi, a popište ji; potom navra[†]te se ke mnì, a uvrhu zde losy pøed Hospodinem v Sílo. ⁹ Tedy odešli muži, a proøedše zemi, popsali ji po mìstech na sedm dílù na knize, a navrátili se k Jozue do stanù v Sílo. ¹⁰ I uvrhl jim losy Jozue v Sílo pøed Hospodinem, a rozdílil tu Jozue zemi synùm Izraelským vedlé dílù jejich. ¹¹ Padl pak los pokolení synù Beniaminových po èeledech jejich, a pøišla meze dílu jejich mezi syny Juda a syny Jozefovy. ¹² A byla meze jejich k stranì pùlnoèní od Jordánu, a šla pøi stranì pùlnoèní Jericha, a táhla se na hory k moøi, a skonávala se pøi poušti Betaven. ¹³ A odtud pøechází ta meze do Lùz, pøi stranì Lùz polední, (jenž jest Bethel,) a chýlí se ta meze do Atarot Addar vedlé hory, kteréž jest od poledne Betoron dolního. ¹⁴ Odkudž obchází vùkol k stranì moøe na poledne od hory, kteréž jest proti Betoron ku polední, a konec její jest Kariatbaal, (jenž jest Kariatjeharim), mìsto synù Juda. Ta jest strana západní. ¹⁵ Strana pak ku poledni od konce Kariatjeharim, a vychází ta meze k moøi, a pøichází až k studnici vod Neftoa. ¹⁶ A táhne se táž meze k konci hory, kteréž jest naproti údolí synù

Hinnom, a jest v údolí Refaim na pùlnoci, a bìží skrze údolí Hinnom po strani Jebuzea na poledne, a pøichází k studnici Rogel. ¹⁷ Potom toěi se od pùlnoci, a dochází k Ensemes, a vychází do Gelilot, kteréž jest naproti místu, kudy se jde do Adomim, a sstupuje k kameni Bohana, syna Rubenova. ¹⁸ Odtud pøechází k strani, kteráž jest naproti rovinám strany pùlnoèní, a táhne se do Araba. ¹⁹ Odtud jde k strani Betogla na pùlnoci, a skonává se meze ta pøi zátoce moøe slaného od pùlnoèní strany, tu kdež vpadá Jordán do moøe na polední strani. To jest pomezí ku poledni. ²⁰ Jordán také je oddiluje k strani východní. To jest dìdictví synù Beniaminových s mezemi svými vùkol a vùkol po èeledech jejich. ²¹ A byla místa tato pokolení synù Beniaminových po èeledech jejich: Jericho, Betogla a údolí Kasis; ²² A Betaraba, Semaraim a Bethel; ²³ A Avim, též Afara a Ofra; ²⁴ A Cefer, Hamona, Ofni a Gaba, míst dvanácta vsi jejich; ²⁵ Gabaon, Ráma a Berot; ²⁶ Masfa, Kafira a Mosa; ²⁷ Rekem, Jarefel a Tarela; ²⁸ A Sela, Elef a Jebus, (jenž jest Jeruzalém,) Gibat, Kariat, míst ètrnácte i vsi jejich. To jest dìdictví synù Beniaminových po èeledech jejich.

19

¹ Potom padl los druhý Simeonovi, pokolení synù Simeonových, po èeledech jejich, a bylo dìdictví jejich u prostøed dìdictví synù Juda. ² A pøišlo jim v dìdictví jejich Bersabé, Seba a Molada; ³ Azarsual a Bala, též Esem; ⁴ Eltolad a Betul, a Horma; ⁵ Sicelech a Betmarchabot, a Azarsusa; ⁶ Betlebaot a Sarohem, míst tøinácte i vsi jejich; ⁷ Ain, Remmon, též Eter a Asan, místa ètyøi i vsi jejich; ⁸ I vsecky vsi, kteréž byly vùkolí míst tìch, až do Balatber a Rámat poledního. To jest dìdictví pokolení synù Simeonových po èeledech jejich. ⁹ Z podílu synù Judových bylo dìdictví synù Simeonových; nebo díl synù

Judových byl jim pøíliš veliký, protož u prostøed dìdictví jejich vzali dìdictví synové Simeonovi. ¹⁰ Potom pøišel tøetí los synùm Zabulon po èeledech jejich, a jest meze dìdictví jejich až do Sarid. ¹¹ Odkudž vstupuje meze jejich podlé moøe k Merala, a pøichází až do Debaset, a biží až ku potoku, kterýž jest proti Jekonam. ¹² Obrací se pak od Sarid nazpátek k východu slunce, ku pomezí Chazelet Tábor, a odtud táhne se k Daberet, a vstupuje do Jafie. ¹³ Odtud pøechází zase k východu, do Gethefer a do Itakasin, odkudž vychází do Remmon, a toěi se k Nea. ¹⁴ Toěi se také táž meze od pùlnoci do Anaton, a dochází až k údolí Jeftael; ¹⁵ A Katet, Naalol, Simron, Idala a Betlém, míst dvanácte i vsi jejich. ¹⁶ To jest dìdictví synù Zabulonových po èeledech jejich, ta místa i vsi jejich. ¹⁷ Izacharovi také padl los ètvrtý, totiž synùm Izacharovým po èeledech jejich. ¹⁸ A meze jejich: Jezreel, Kasalat a Sunem; ¹⁹ Hafaraim, Sion, též Anaharat; ²⁰ Rabbot, Kesion a Abez, ²¹ Ramet, Engannim a Enhada, i Betfeses. ²² Odkudž pøibíhá meze k Táboru a k Sehesima a k Betsemes, a dochází až k Jordánu, míst šestnácte i vsi jejich. ²³ To jest dìdictví pokolení synù Izacharových po èeledech jejich, ta místa i vsi jejich. ²⁴ Padl také los pátý pokolení synù Asser po èeledech jejich. ²⁵ A byla meze jejich: Helkat a Chali, a Beten, a Achzaf; ²⁶ Elmelech, též Amaad a Mesal, a pøibíhá až na Karmel k moøi, a do Sichor Libnat; ²⁷ A obrací se k východu slunce do Betdagon, a dosahá k losu Zabulonovu, a do údolí Jeftael k pùlnoci, a do Betemek a Nehiel, a táhne se do Kábul na levou stranu, ²⁸ A do Ebron a Rohob, a Hamon a Kána až do Sidonu velikého. ²⁹ Odtud se navrací ta meze do Ráma až k místu hrazenému Zor; tu se obrací do Chosa, a skonává se pøi moøi podlé vymìøení v Achziba. ³⁰ K tomu pøísluší Afek a Rohob, míst dvamecítma i vsi jejich. ³¹ To jest dìdictví pokolení synù Asser po èeledech jejich, ta místa

i vsi jejich. ³² Synùm Neftalímovým padl los šestý, po èeledech jejich. ³³ A byla meze jejich od Helef a od Elon do Sananim, a Adami, Nekeb a Jebnael, až do Lekum, a skonává se u Jordánu. ³⁴ Potom navracuje se meze na západ k Azanot Tábor, a odtud jde do Hukuka, a vpadá k Zabulonovu od poledne, a k Asserovu pøibíhá od západu, a k Judovu pøi Jordánu na východ slunce. ³⁵ Mìsta pak hrazená jsou: Assedim, Ser a Emat, Rechat a Ceneret; ³⁶ Adama, Ráma a Azor; ³⁷ Kedes, Edrei a Enazor; ³⁸ Jeron, Magdalel, Horem, Betanat a Betsemes, mìst devatenácte i vsi jejich. ³⁹ To jest dìdictví pokolení synù Neftalím po èeledech jejich, ta mìsta s vesnicemi svými. ⁴⁰ Na pokolení synù Dan po èeledech jejich padl los sedmý. ⁴¹ A byla meze dìdictví jejich: Zaraha a Estaol, a Hirsemes; ⁴² Salbin, Aialon a Jetela; ⁴³ Elon, Tamna a Ekron; ⁴⁴ Elteke, Gebbeton a Baalat; ⁴⁵ Jehud, Beneberak a Getremmon; ⁴⁶ Mehaiarkon a Rakon s pomezím, kteréž jest naproti Joppe. ⁴⁷ Pøišlo pak pomezí synùm Dan pøíliš malé. Protož vstoupili synové Dan, a bojovali proti Lesen, a dobyvše ho, pobili obyvatele ostrostí meèe, a vzavše je v dìdictví, bydlili tam, a pøezdìli Lesenu Dan, vedlé jména Dan otce svého. ⁴⁸ To jest dìdictví pokolení synù Dan po èeledech jejich, ta mìsta i vsi jejich. ⁴⁹ Když pak pøestali dìliti se zemí po mezech její, dali synové Izraelští dìdictví Jozue, synu Nun, mezi sebou. ⁵⁰ Podlé rozkázání Hospodinova dali jemu mìsto, kteréhož žádal, Tamnatsára, na hoøe Efraim. I vystavil mìsto, a pøebýval v nìm. ⁵¹ Ta jsou dìdictví, kteréž dali k vládaøství Eleazar knìz a Jozue syn Nun, i pøední z otcù pokolení synù Izraelských, losem v Sílo pøed Hospodinem, u dveøí stánku úmluvy, a tak dokonali rozdìlování zemì.

20

¹ I mluvil Hospodin k Jozue, øka: ² Mluv k synùm Izraelským, a rci jim: Oddejte z tìch mìst vašich místa útoèiš'ná, o nichž jsem mluvil vám skrze Mojžíše, ³ Aby tam utekl vražedník, kterýž by zabil èlovìka nechti a z nevídomí. I budou vám útoèišti pøed pøítelem zabitého. ⁴ A když by utekl do jednoho z tìch mìst, stane u vrat v bráni místa, a oznámí starším místa toho pøi svou; i pøijmou ho do místa k sobì, a dají mu místo, i bydliti bude u nich. ⁵ Když by jej pak honil pøítel toho zabitého, nevydají vražedníka v ruce jeho; nebo nechti udeøil bližního svého, nemìv ho prvé v nenávisti. ⁶ A bydliti bude v místi tom, dokudž nestane pøed shromáždìním k soudu, až do smrti knìze velikého, kterýž by byl toho èasu; nebo tehdáž navrátí se vražedník, a pøijde do místa svého a do domu svého, do místa, odkudž utekl. ⁷ I oddìlili Kádes v Galilei na hoøe Neftalím, a Sichem na hoøe Efraim, a místo Arbe, (jenž jest Hebron,) na hoøe Juda. ⁸ Pøed Jordánem pak proti Jerichu k východu oddìlili Bozor, kteréž leží na poušti v rovìnì pokolení Rubenova, a Rámot v Galád z pokolení Gádova, a Golan v Bázan z pokolení Manassesova. ⁹ Ta místa byla útoèiš'ná všem synùm Izraelským, i pøíchozímu, kterýž pohostinu jest mezi nimi, aby utekl tam, kdo by koli zabil nikoho nechti, a nesešel od ruky pøítele toho zabitého prvé, než by stál pøed shromáždìním.

21

¹ Pøistoupli pak pøední z otcù Levítského pokolení k Eleazarovi knìzi, a k Jozue, synu Nun, a k pøedním z otcù pokolení synù Izraelských, ² A mluvili k nim v Sílo, v zemi Kananejské, økouce: Hospodin pøikázal skrze Mojžíše, abyste nám dali místa k pøebývání, i podmístí jejich pro dobytky naše. ³ Dali tedy synové Izraelští

Levítùm z didictví svého, vedlé rozkázání Hospodinova, místa tato i podmístí jejich. ⁴ Padl pak los èeledem Kahat, i dáno losem synùm Arona knize, Levítùm, z pokolení Juda, a z pokolení Simeon, i z pokolení Beniaminova míst toinácte. ⁵ A jiným synùm Kahat, z èeledí pokolení Efraimova, a z pokolení Danova, a z polovice pokolení Manassesova losem dáno míst deset. ⁶ Synùm pak Gerson, z èeledí pokolení Izacharova, a z pokolení Asserova, též z pokolení Neftalíмова, a z polovice pokolení Manassesova v Bázan losem dáno míst toinácte. ⁷ Synùm Merari po èeledech jejich, z pokolení Rubenova a z pokolení Gádova, též z pokolení Zabulonova míst dvanácte. ⁸ Dali tedy synové Izraelští Levítùm ta místa i pøedmístí jejich, (jakož pøikázal Hospodin skrze Mojžíše,) losem. ⁹ A tak z pokolení synù Judových, a z pokolení synù Simeonových dána jsou místa, kterýchž tuto jména jsou položena. ¹⁰ A dostal se první díl synùm Aronovým, z èeledí Kahat, z synù Léví; nebo jim padl los první. ¹¹ Dáno jest tedy jim místo Arbe, otce Enakova, (jenž jest Hebron,) na hoøe Juda, a pøedmístí jeho vùkol niho. ¹² Ale pole místa toho i vsi jeho dali Kálefovi synu Jefone k vladaøství jeho. ¹³ Synùm tedy Arona knize dali místo útoišné vražedníkù, Hebron i pøedmístí jeho, a Lebno i pøedmístí jeho; ¹⁴ A Jeter s pøedmístím jeho, též Estemo a pøedmístí jeho; ¹⁵ Holon i pøedmístí jeho, a Dabir s podmístím jeho; ¹⁶ Také Ain s pøedmístím jeho, a Juta s podmístím jeho, i Betsemes a pøedmístí jeho, míst devít z toho dvojího pokolení. ¹⁷ Z pokolení pak Beniaminova dali Gabaon a pøedmístí jeho, a Gaba s pøedmístím jeho; ¹⁸ Též Anatot a podmístí jeho, i Almon s pøedmístím jeho, místa ètyøi. ¹⁹ Vøech míst synù Aronových kníží toinácte míst s pøedmístími jejich. ²⁰ Èeledem pak synù Kahat, Levítùm, kteøíž pozùstali z synù Kahat, (byla pak místa

losu jejich z pokolení Efraim,) ²¹ Dali jim místo útočišné vražedníkú, Sichem i předmístí jeho, na hoře Efraim, a Gázer s předmístím jeho. ²² Též Kibsaim a předmístí jeho, a Betoron s předmístím jeho, místa čtyři. ²³ Z pokolení pak Dan: Elteke a předmístí jeho, a Gebbeton s předmístím jeho; ²⁴ Též Aialon a předmístí jeho, a Getremmon s podmístím jeho, místa čtyři. ²⁵ Z polovice pak pokolení Manassesova: Tanach a podmístí jeho, a Getremmon s předmístím jeho, místa dvě. ²⁶ Všech míst deset s předmístími jejich ěledem synům Kahat ostatním. ²⁷ Synům také Gersonovým, z ěledí Levítských, z polovice pokolení Manassesova dali místo útočišné vražedníkú, Golan v Bázan a předmístí jeho, a Bozran s předmístím jeho, místa dvě. ²⁸ Z pokolení Izacharova: Kesion a podmístí jeho, a Daberet s předmístím jeho; ²⁹ Jarmut a předmístí jeho, a Engannim s předmístím jeho, místa čtyři. ³⁰ Z pokolení pak Asserova: Mesal a předmístí jeho, též Abdon a podmístí jeho; ³¹ Helkat s předmístím jeho, a Rohob s podmístím jeho, místa čtyři. ³² Z pokolení také Neftalímova: Místo útočišné vražedníkú, Kedes v Galilei a předmístí jeho, a Hamotdor s předmístím jeho, a Kartam s předmístím jeho, místa tři. ³³ Všech míst Gersonitských po ěledech jejich, toinácte míst s předmístími jejich. ³⁴ ěledem pak synů Merari, Levítům ostatním, dali z pokolení Zabulonova Jekonam a předmístí jeho, Karta a předmístí jeho; ³⁵ Damna a předmístí jeho, Naalol a předmístí jeho, místa čtyři. ³⁶ Z pokolení pak Rubenova: Bozor a předmístí jeho, a Jasa a předmístí jeho; ³⁷ Kedemot a předmístí jeho, a Mefat s podmístím jeho, místa čtyři. ³⁸ A z pokolení Gádova: Místo útočišné vražedníkú, Rámot v Galád a předmístí jeho, a Mahanaim s předmístím jeho; ³⁹ Ezebon a podmístí jeho, Jazer s podmístím jeho, místa čtyři. ⁴⁰ Všech míst

synù Merari po èeledech jejich, kteøíž ostatní byli z èeledí Levítských, bylo podlé losu jejich mìst dvanácte. ⁴¹ A tak všech mìst Levítských u prostøed vládaøství synù Izraelských mìst ètyøidceti osm s pøedmístími svými. ⁴² Mìlo pak to mìsto jedno každé obzvláštì svá pøedmístí vùkol sebe, a taková byla všechna ta mìsta. ⁴³ Dal tedy Hospodin Izraelovi všechnu tu zemi, kterouž s pøísahou zaslíbil dáti otcùm jejich; i opanovali ji didièni, a bydlili v ní. ⁴⁴ Dal také Hospodin jim odpoèinutí se všech stran podlé všeho, jakž byl s pøísahou zaslíbil otcùm jejich, aniž kdo byl, ješto by ostál proti nim ze všech nepøátel jejich; všechny nepøátely jejich dal Hospodin v ruku jejich. ⁴⁵ Nepominulo ani jedno slovo ze všelikého slova dobrého, kteréž mluvil Hospodin k domu Izraelskému, ale všechno se tak stalo.

22

¹ Toho èasu povolav Jozue Rubenitských, Gáditských a polovice pokolení Manassesova, ² Øekl jim: Vy jste ostøíhali všeho, což pøikázal vám Mojžíš, služebník Hospodinùv, a poslouchali jste hlasu mého ve všem, což jsem pøikázal vám. ³ Neopustili jste bratøí svých již za dlouhý èas až do dne tohoto, ale bedlivì jste ostøíhali pøikázání Hospodina Boha vašeho. ⁴ Nyní pak již odpoèinutí dal Hospodin Bùh váš bratøím vašim, jakož mluvil jim; již tedy navraťte se a beøte se do stanù svých, do zemi vládaøství svého, kteréž vám dal Mojžíš, služebník Hospodinùv, pøed Jordánem. ⁵ Toliko hlejte pilnì zachovávatí a plniti pøikázání a zákon, kterýž pøikázal vám Mojžíš, služebník Hospodina Boha svého a choditi po všech cestách jeho, a zachovávající pøikázání jeho, pøidržeti se ho, a sloužiti jemu celým srdcem svým a celou duší svou. ⁶ A požehnav jim Jozue, propustil je; i odešli

do stanù svých. ⁷ (Polovici pak pokolení Manassesova dal byl Mojžíš didictví v Bázan, a druhé polovici jeho dal Jozue s bratøími jejich za Jordánem k západu.) A když je propouští Jozue do stanù jejich, požehnal jim, ⁸ A mluvil k nim, øka: S bohatstvím velikým navracujete se do stanù svých a s dobytky velmi mnohými, s støíbrem a zlatem, s mìdí a železem a rouchem velmi mnohým; rozdìltež se loupeží nepøatel svých s bratøími svými. ⁹ Tedy navracující se, odešli synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova od synù Izraelských z Sílo, jenž jest v zemi Kananejské, aby šli do zemi Galád, do zemi vládaøství svého, v kteréž didictví obdrželi, vedlé øeèi Hospodinovy skrze Mojžíše. ¹⁰ A pøiøedše ku pomezí pøi Jordánu, kteréž jest v zemi Kananejské, i vzdìlali tu synové Rubenovi, a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova oltáø nad Jordánem, oltáø veliký ku podivení. ¹¹ Uslyšeli pak synové Izraelští, že praveno bylo: Aj, vystavili synové Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova oltáø naproti zemi Kananejské, pøi pomezí u Jordánu, kdež pøešli synové Izraelští. ¹² Uslyševše, pravím, synové Izraelští, sešlo se všechno množství jejich do Sílo, aby táhli proti nim k boji. ¹³ I poslali synové Izraelští k synùm Rubenovým a k synùm Gádovým a ku polovici pokolení Manassesova do zemi Galád Fínsa, syna Eleazara knìze, ¹⁴ A deset knížat s ním, po jednom knížeti z každého domu otcovského, ze všech pokolení Izraelských. (Každý pak z nich byl pøední v domì otcù svých v tisících Izraele.) ¹⁵ Ti pøišli k synùm Rubenovým a k synùm Gádovým a ku polovici pokolení Manassesova do zemi Galád, a mluvili s nimi, økouce: ¹⁶ Toto praví všechno shromáždění Hospodinovo: Jaké jest to pøestoupení, jímž jste pøestoupili proti Bohu Izraelskému, odvrátivše se

dnes, abyste nešli za Hospodinem, vzdilavše sobì oltáø, abyste se protivili dnes Hospodinu? ¹⁷ Ješti-liž se nám malá zdá nepravost modly Fegor, od níž nejsme oèištìni až do dnes, proèež byla rána v shromáždìní Hospodinovu, ¹⁸ Že vy pøes to odvracujete se dnes, abyste nešli za Hospodinem? I stane se, ponìvadž vy dnes odporujete Hospodinu, že on zítra na všecko shromáždìní Izraelské rozhívá se. ¹⁹ Jestliže^t jest neèistá zemì vládaøství vašeho, pøejdìte do zemì vládaøství Hospodinova, v níž pøebývá stánek Hospodinùv, a dìdictví vezmìte mezi námi; toliko proti Hospodinu se nepostavujte, a nebuìte odporní nám, stavìjíce sobì oltáø mimo oltáø Hospodina Boha našeho. ²⁰ Zdali Achan syn Záre nedopustil se pøestoupení pøi vìci proklaté? A pøišlo rozhnívání na všecko shromáždìní Izraelské, a on sám jeden zhøešiv, nezahynul pro svou nepravost sám. ²¹ I odpovìdili synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova, a mluvili s knìžaty tisícù Izraelských: ²² Silný Bùh Hospodin, silný Bùh Hospodin, on^t ví, ano sám Izrael pozná, že^t jsme ne z zpoury a všeteènosti proti Hospodinu to uèinili, jinàè nezachovávejž nás ani dne tohoto. ²³ Jistì že^t jsme nestavìli sobì oltáøe k tomu, abychom se odvrátiti mìli a nejíti za Hospodinem, ani k obìtování na nìm zápalù a obìti suchých, a k obìtování na nìm obìti pokojných, sic jinàè Hospodin sám a^t to vyhledává. ²⁴ Anobrž radìji obávajíce se té vìci, uèinili jsme to, myslíce: Potom mluviti budou synové vaši synùm našim, økouce: Co vám do Hospodina Boha Izraelského? ²⁵ Ponìvadž meze položil Hospodin mezi námi a vámi, ó synové Rubenovi a synové Gádovi, Jordán tento, nemáte vy dílu v Hospodinu. I odvrátí synové vaši syny naše od báznì Hospodinovy. ²⁶ Protož jsme øekli: Pøièiøme se a vzdìlejme oltáø, ne pro zápalý a obìti, ²⁷ Ale aby byl svìdkem mezi námi a vámi, a mezi

potomky našimi po nás, k vykonávání služby Hospodinu pøed ním zápaly našimi, a obìtmi našimi a pokojnými obìtmi našimi, a aby neøekli potom synové vaši synùm našim: Nemáte dílu v Hospodinu. ²⁸ Protož jsme øekli: Jestliže by potom mluvili nám neb potomkùm našim, tedy odpovíme: Vizte podobenství oltáøe Hospodinova, kterýž uèinili otcové naši, ne pro zápaly ani obìti, ale aby byl na svìdectví mezi námi a vámi. ²⁹ Odstup to od nás, abychom odporovati mìli Hospodinu, a odvraceti se dnes a nejíti za Hospodinem, stavìjíce oltáø k zápalùm, k obìtem suchým a jiným obìtem, mimo oltáø Hospodina Boha našeho, kterýž jest pøed stánkem jeho. ³⁰ Uslyšev pak Fínes knìz a knížata shromáždìní a pøední z tisícù Izraelských, kteøíž s ním byli, slova, kteráž mluvili synové Rubenovi a synové Gádovi a synové Manassesovi, líbilo se jim. ³¹ I øekl Fínes, syn Eleazara knìze, synùm Rubenovým a synùm Gádovým, i synùm Manassesovým: Nyní jsme poznali, že u prostøed nás jest Hospodin, a že jste se nedopustili proti Hospodinu pøestoupení toho, a tak vysvobodili jste syny Izraelské z ruky Hospodinovy. ³² Tedy navrátil se Fínes, syn Eleazara knìze, i ta knížata od synù Rubenových a od synù Gádových z zemì Galád do zemì Kananejské k synùm Izraelským a oznámili jim tu vìc. ³³ I líbilo se to synùm Izraelským, a dobroøeèili Boha synové Izraelští, a již více nemluvili o to, aby táhli proti nim k boji a zkazili zemi, v kteréž synové Rubenovi a synové Gádovi bydlili. ³⁴ Nazvali pak synové Rubenovi a synové Gádovi oltáø ten Ed, økouce: Nebo svìdkem bude mezi námi, že Hospodin jest Bùh.

23

¹ I stalo se po mnohých dnech, když dal Hospodin odpoèinutí Izraelovi ode všech nepøátel jejich vùkol, a

Jozue se sstaral a sešel vïkem, ² Že povolav Jozue všeho Izraele, starších jeho i pøedních jeho soudcù i správçù jeho, øekl jim: Já jsem se sstaral a sešel vïkem. ³ A vy jste vidili všecho to, co jest uèinil Hospodin Bùh váš všechním národùm tím pøed oblïejem vaším; nebo Hospodin Bùh váš on^t bojoval za vás. ⁴ Pohleïte, losem rozdílil jsem vám ty národy pozùstalé v dìdictví po pokoleních vašich od Jordánu, i všechny národy, kteréž jsem vyplnil až k moøi velikému na západ slunce. ⁵ Hospodin pak Bùh váš on^t je vyžene od tváøi vaší, a vypudí je pøed oblïejem vaším, a vy dìdièni obdržíte zemi jejich, jakož mluvil vám Hospodin Bùh váš. ⁶ Protož zmužile se mijte, abyste ostøíhali a èinili všecho, což psáno jest v knize zákona Mojžíšova, a neodstupovali od niho na pravo ani na levo. ⁷ Nesmìšujte se s těmi národy, kteøíž pozùstávají s vámi, a jména bohù jejich nepøipomínejte, ani skrze ni pøisahejte, aniž jim služete, ani se jim klanijte. ⁸ Ale pøidrže se Hospodina Boha svého, jakož jste èinili až do tohoto dne. ⁹ I bude^t, že jakož jest vyhnal Hospodin od tváøi vaší národy veliké a silné, aniž ostál kdo pøed oblïejem vaším až do tohoto dne: ¹⁰ Tak jeden z vás honiti bude tisíc, nebo Hospodin Bùh váš on^t bojuje za vás, jakož mluvil vám. ¹¹ Toho tedy nejpilnější buïte, abyste milovali Hospodina Boha svého. ¹² Nebo jestliže pøedce se odvrátíte, a pøipojíte se k těm pozùstalým národùm, k těm, kteøíž zùstávají mezi vámi, a vejdete s nimi v pøíbuzenství a smísíte se s nimi a oni s vámi: ¹³ Tedy jistoti vízte, že Hospodin Bùh váš nebude více vyhániti všech národù tich od tváøi vaší, ale budou vám osídlem a úrazem i bièem na bocích vašich, a trním v oèích vašich, dokudž nezahnete z zemi této výborné, kterouž vám dal Hospodin Bùh váš. ¹⁴ A hle, já nyní odcházím podlé zpùsobu všech lidí, poznejtež tedy vším srdcem svým a celou duší svou,

že nepochybilo ani jedno slovo ze všech slov nejlepších, kteráž mluvil Hospodin Bůh váš o vás; všechno se naplnilo vám, ani jediné slovo z nich nepominulo. ¹⁵ Jakož tedy naplnilo se vám dnes každé slovo dobré, kteréž mluvil k vám Hospodin Bůh váš, tak^t uvede na vás každé slovo zlé, dokudž nevyhladí vás z země této výborné, kterouž dal vám Hospodin Bůh váš, ¹⁶ Jestliže přestoupíte smlouvu Hospodina Boha svého, kterouž přikázal vám, a jdouce, sloužiti budete bohům cizím, a klaniti se jim. I rozhívá se prchlivost Hospodinova na vás, a zahynete rychle z země této výborné, kterouž vám dal.

24

¹ Shromáždil pak Jozue všechna pokolení Izraelská v Sichem a svolal starší Izraelské a přední z nich, i soudce a správce jejich, i postavili se před oblíbeným Božím. ² I řekl Jozue všemu lidu: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Za očkou bydlili otcové vaši za starodávna, jmenovitě Táre, otec Abrahamův a otec Náchorův, a sloužili bohům cizím. ³ I vzal jsem otce vašeho Abrahama z místa, kteréž jest za očkou, a provedl jsem jej skrze všechnu zemi Kananejskou, a rozmnožil jsem símě jeho, dav jemu Izáka. ⁴ A Izákovi dal jsem Jákoaba a Ezau. I dal jsem Ezau horu Seir, aby vládl jí; Jákoab pak a synové jeho sstoupili do Egypta. ⁵ I poslal jsem Mojžíše a Arona, a zbil jsem Egypt, a když jsem to učinil u prostěd něho, potom vyvedl jsem vás. ⁶ A vyvedl jsem otce vaše z Egypta, i přišli jste k moři, a honili Egyptští otce vaše s vozy a jezdci až k moři Rudému. ⁷ Tedy volali k Hospodinu, kterýž postavil mrákotu mezi vámi a Egyptskými, a uvedl na ně moře, i zatopilo je; anobrž vidily oči vaše i to, co jsem učinil při Egyptu, a bydlili jste na poušti za dlouhý čas. ⁸ Potom uvedl jsem vás do země Amorejského, kterýž bydlil za Jordánem, a bojovali s

vámi; i dal jsem je v ruku vaši, a opanovali jste zemi jejich, a zahladil jsem je pøed tváøí vaší. ⁹ Povstal pak Balák syn Seforùv, král Moábský, a bojoval s Izraelem; i poslav, povolal Baláma syna Beorova, aby zloøeèil vám. ¹⁰ Ale nechtil jsem slyseti Baláma, proèež stále dobroøeèil vám, a tak vysvobodil jsem vás z ruky jeho. ¹¹ A když jste pøešli Jordán, pøišli jste k Jerichu; i bojovali proti vám muži Jericha, Amorejští, a Ferezejští, a Kananejští, a Hetejští, a Gergezejští, a Hevejští, a Jebuzejští, a dal jsem je v ruku vaší. ¹² Poslal jsem pøed vámi i sršni, kteøížto vyhnali je od tváøi vaší, dva krále Amorejské; ne meèm ani luèištim svým tys je vyhnal. ¹³ A dal jsem vám zemi, v níž jste nepracovali, a mìsta, kterýchž jste nestavili, v nichž bydlíte; vinic a olivoví, kteréhož jste neštípili, užíváte. ¹⁴ Protož nyní bojte se Hospodina, a služte jemu v dokonalosti a v pravdi, a odvrzte bohy, jimž sloužili otcové vaši za øekou a v Egyptì, a služte Hospodinu. ¹⁵ Pakli se vám zdá zle sloužiti Hospodinu, vyvolte sobì dnes, komu byste sloužili, buì bohy, jimž sloužili otcové vaši, kteøíž byli za øekou, buì bohy Amorejských, v jichž zemi bydlíte; já^t pak a dùm mùj sloužiti budeme Hospodinu. ¹⁶ Jemuž odpovìdìl lid, øka: Odstup to od nás, abychom opustiti mìli Hospodina a sloužiti bohùm cizím. ¹⁷ Nebo Hospodin Bùh náš on^t jest, kterýž vyvedl nás i otce naše z zemì Egyptské, z domu služebnosti, a kterýž èinil pøed oèima našima znamení ta veliká, a choval nás na vší cestì, po níž jsme šli, a mezi všemi národy, skrze níž jsme prošli. ¹⁸ A vypudil Hospodin vsecky národy, zvláští Amorejského, obyvatele zemì této, pøed tváøí naší; my také sloužiti budeme Hospodinu, nebo on jest Bùh náš. ¹⁹ I øekl Jozue lidu: Nebudete moci sloužiti Hospodinu, nebo Bùh svatý jest, Bùh silný horlivý jest, nesnese nepravostì vašich a høíchù vašich. ²⁰ Jestliže byste opustíte Hospodina,

sloužili bohùm cizozemcù, obrátí se a zle uèiní vám, a zkaží vás, ponìvadž prvé dobøe uèinil vám. ²¹ Jemuž odpovìdil lid: Nikoli, ale Hospodinu sloužiti budeme. ²² I øekl Jozue lidu: Svìdkové budete sami proti sobì, že jste sobì vyvolili Hospodina, abyste jemu sloužili. Tedy odpovìdili: Svìdkové jsme. ²³ Jimž on øekl: Odvrztež tedy nyní bohy cizozemcù, kteøíž jsou u prostøed vás, a nakloðte srdcí svých k Hospodinu Bohu Izraelskému. ²⁴ Odpovìdil lid Jozue: Hospodinu Bohu našemu sloužiti a hlasu jeho poslouchati budeme. ²⁵ A tak uèinil Jozue toho dne smlouvu s lidem, a pøedložil jim ustanovení a soudy v Sichem. ²⁶ A zapsal Jozue slova ta do knihy zákona Božího; vzav také kámen veliký, postavil jej tu pod dubem, kterýž byl u svatynì Hospodinovy. ²⁷ I øekl Jozue všemu lidu: Aj, kámen tento bude mezi námi na svìdectví, nebo on slyšel všechna slova Hospodinova, kteráž mluvil s námi, a bude na svìdectví proti vám, abyste snad neklamali proti Bohu svému. ²⁸ A rozpustil Jozue lid, jednoho každého do ðìdictví jeho. ²⁹ I stalo se po vykonání těch vící, že umøel Jozue syn Nun, služebník Hospodinùv, jsa ve stu a desíti letech. ³⁰ A pochovali ho v krajìnì ðìdictví jeho, v Tamnatsáre, kteréž jest na hoøe Efraim k stranì pùlnoèní hory Gás. ³¹ I sloužil Izrael Hospodinu po všechny dny Jozue, i po všechny dny starších, kteøíž dlouho živi byli po Jozue, a kteøíž povìdomi byli všech skutků Hospodinových, kteréž uèinil Izraelovi. ³² Kosti pak Jozefovy, kteréž byli vynesli synové Izraelští z Egypta, pochovali v Sichem, v dílu pole, kteréž koupil Jákob od synù Emora otce Sichemova za sto penìz; i byly u synù Jozefových v ðìdictví jejich. ³³ Eleazar také, syn Aronùv, umøel, a pochovali jej na pahrbku Fínesa syna jeho, kterýž dán byl jemu na hoøe Efraim.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900